

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 443 - Σάββατο, 11 Νοέμβρη 2006

0.80 ΕΥΡΩ

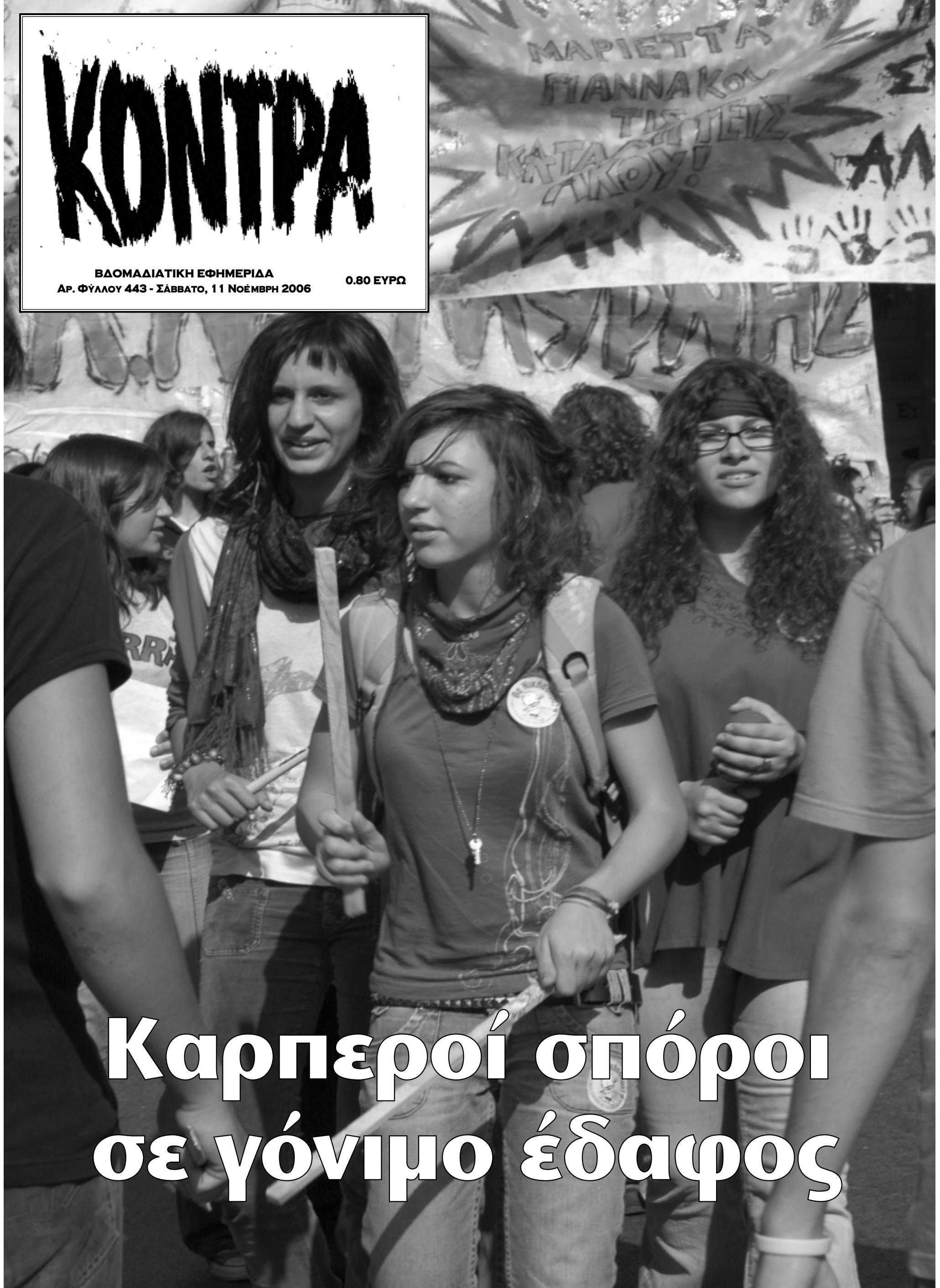
MARIETTA

FIANNAKOU

ΤΗΣ ΙΕΙΣ

KATAKOU!

Καρπεροί σπόροι σε γόνιμο έδαφος

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

11/11/1887: Εκτελούνται δι' απαγχονισμού οι Albert Parsons, August Spies, George Engel και Adolph Fischer για τα γεγονότα της πρωτομαγιάς στο Σικάγο παρά την παγκόσμια κατακραυγή 11/11/1961: Μετονομασία Στάλινγκραντ σε Βόλγογκραντ 11/11/1990: Θάνατος Γιάννη Ρήτου (81 χρ) 11/11/2005: Η Ελεν Τζόνσον – Σίρλιφ γίνεται η πρώτη γυναίκα αρχηγός αεροκανικού κράτους (Λιβερία) 11/11/1821: Γέννηση Φ. Μ. Ντοστογιέφσκι 12/11/1863: Λαυρεωτικά (ο Ι. B. Serpieri ζητά αποκλειστική δισχείριση των μεταλλείων) 12/11/1873: Σε διαδήλωση φοιτητών (Προπούλαια) χρησιμοποιούνται πρώτη φορά πυροσβεστικές αντλίες για την διάλυση τους 12/11/1927: Εκδίωξη Λέοντα Τρότσκι από τη Σοβιετική Ένωση 12/11/1969: Αρνηση John Lennon να παραδέχει μετάλλιο της βασιλισσας Ελισάβετ (διαμαρτυρία για Βιετνάμ) 14/11: Παγκόσμια ημέρα κοτά του διαβήτη 14/11/1307: Ο Γουλιέλμος Τέλος πετυχαίνει από 50 μέτρα το μήλο στο κεφάλι του γιου του. Με δεύτερο βέλος χτυπά τον Βαύλο Γκέσλερ – αρχή επανάστασης Ελβετών ενάντια στους Αυθούργους 14/11/1883: Γέννηση Νικόλαου Πλαστήρα 14/11/1910: Πρώτη απογείωση αεροπλάνου από αεροπλανοφόρο 14/11/1922: Πρωθυπουργός ο Στυλιανός Γονατάς 14/11/1926: Ιδρυση ΕΠΟ 14/11/1960: Ιδρυση ΟΠΕΚ 14/11/1966: Αρχή δικής για την υπόθεση «Ασπίδα» 14/11/1971: Απέλαση Αμαλίας Φλέμινγκ από την Ελλάδα 14/11/1935: Γέννηση Λευτέρη Παπαδόπουλου 14/11/1952: Γέννηση Δήμητρας Γαλάνη 15/11/1922: Εκτέλεση των έξι υπεύθυνων για την μικρασιατική καταστροφή (Γούναρης, Χατζηανέστης, Στράτος, Πρωτοπαπαδάκης, Μπαλτατζής, Θεοτόκης) 15/11/1951: Επιβολή θανατικής πονήρης στον Νίκο Μπελογιάννη 15/11/1983: Ανακήρυξη τουρκοκυπριακού κράτους (Ντενικτάς) 15/11/1983: Εκτέλεση πλοιάρχου Τσάντες (17N) 15/11/1988: Ανακήρυξη παλαιοιστικού κράτους (Εθνικό Συμβούλιο Παλαιοιστήν) 16/11: Ημέρα υπέρ της ανοχής 16/11/1380: Ο Κάρολος της Γαλλίας καταργεί όλους τους φόρους 16/11/1776: Πρώτος πυροβολισμός στον αέρα προς τιμήν νεκρού στρατιώτη (ΗΠΑ) 16/11/1952: Ο «Ελληνικός Συναγερμός» (Παπάγος) νικά στις εκλογές πάρινοντας κάτι λιγότερο από τις μισές ψήφους αλλά – λόγω του συστήματος – το 80% των εδρών 16/11/1973: Κατάληψη Πολυτεχνείου – κάλεσμα σε εξέγερση 16/11/1993: Σύλληψη αμερικανών πρακτόρων στην οδό Μηθύμνης (Τζακ Καρλ Σλούιρ - Τσαρλς Φάντις) 17/11/1918: Ιδρυση ΚΚΕ 17/11/1936: Θάνατος Αλέξανδρου Παπαναστασίου 17/11/1968: «Δις εις θάνατον» στον Αλέκο Παναγούλη για την απόπειρα δολοφονίας του Παπαδόπουλου 17/11/1973: Εξέγερση Πολυτεχνείου 17/11/1974: Πρώτες εκλογές μετά την μεταπολίτευση. (ΝΔ 54%, Ενωση Κεντρου 20%, ΠΑΣΟΚ 13%, ΚΚΕ 9,47%) 17/11/1980: Δολοφονία Σταματίας Κανελοπούλου – Ιά-

● Οσο υπάρχουν αγωνιστές και αγωνίστριες... ●●● Διακόσιες Παλαιστίνιες, γυναίκες όλων των ηλικιών, σχημάτισαν ανδρώπην ασπίδα με τα ώματά τους, για να προστατεύσουν τους μαχητές που βρήκαν καταφύγιο στο τζαμί της Μπείτ Χανούν ●●● «Αποφασίσαμε να δυσιαστούμε για να σώσουμε τα παιδιά μας και τους συζύγους μας», δήλωσε μια απ' αυτές ●●● Τα ανδρωποειδή κτήνη της Σιών δε δύστασαν: άνοιξαν πυρ ενάντια στη γυναικεία ασπίδα ●●● Το αίμα έβαψε τους δρόμους της Μπείτ Χανούν δυο από τις γυναίκες έπεσαν επί τόπου νεκρές ●●● Στο μεταξύ, οι μαχητές κατάφεραν να διαφύγουν σώοι ●●● Το μεγαλείο της Αντίστασης σε μια ακόμη εκδήλωσή του ●●● Η ανδρωπότητα πρέπει να ευγνωμονεί το λαό της Παλαιστίνης, γιατί με τις συνεχείς δυσίες του κρατάει άσθετα τα ιδανικά που άλλοι κύλησαν στη λάσπη ●●● «Αυτό που συμβαίνει αυτή τη στιγμή στη Λωρίδα της Γάζας είναι τραγικό, τρομερό», δήλωσε ο Τόνι Μπλερ ●●● Και

δεν σηκώθηκε κανείς να τον πλακώσει στα χαστούκια τον αλήτη ●●● «Εκπομπή με παιδευτικό χαρακτήρα» δεώρησε τις «τσόντες» του Ευαγγελάτου ο υφουργός Υγείας Γ. Κωνσταντόπουλος ●●● Καθείς και το ήδος του ●●● Πιο πονηρός ο επίσης πανελίστας της τσοντοκομητής Γιάννος, παριστάνει τον Κινέζο ●●● Σιγά που δα άφηνε ο Χρυσόδουλος να του ξεφύγει η ιστορία ●●● Και με τη 16χρονη μαθήτρια συναντήθηκε και με τους καταγγελλόμενους ως βιαστές της ●●● Οποιος προλαβαίνει τρέχει να βγάλει πολιτική υπε-

ραξία από την υπόθεση ●●● Είχαμε διακοποδάνεια, εορτοδάνεια, τώρα και δερμανσοδάνεια ●●● Δεν έχεις όλα τα λεφτά να βάλεις πετρέλαιο; Ακουμπάς το σχετικό νταβατζίλικι στην τράπεζα και λύνεις το πρόβλημα ●●● Κάποιοι ενοχλήθηκαν σφόδρα, επειδή στο ρεπορτάριζ για το κλείσιμο της απεργίας των δασκάλων γράψαμε ότι «στη συνεδρίαση του ΔΣ της ΔΟΕ οι εκπρόσωποι όλων των παρατάξεων εμφανίστηκαν σαν ανθρωπάρια» ●●● Εχουν δίκιο. Επρεπε να γράψουμε σκέτα ανθρωπάρια, χωρίς το σαν ●●● Εκαναν τη βρομιά και

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΣΤΗΡΙΟΥ

αστυνομικών».

- ◆ Εχασε τελικά τη μάχη ο 50χρονος Λεωνίδας Καράλης, ο εργάτης από τη Λάρυμνα, που στις 26 Οκτώβρη έπεσε από ύψος 20 μέτρων. Εργάζόταν στην εταιρία ΜΕΣΚΑ η οποία... ειδικεύεται στα εργατικά «αστυχήματα». Ο Λ. Καράλης είχε τραυματιστεί σοβαρά και εξέπνευσε το περιασμένο Σάββατο στο νοσοκομείο που νοσηλεύεται. Είναι ο 101ος νεκρός εργάτης από την αρχή αυτής της χρονιάς.
- ◆ Μπορεί ο Πολύδωρας να το παίζει ο ήρωας των μπάτσων, που απειλεί να παραιτηθεί αν η κυβέρνηση δεν τους δώσει τα φράγκα που γυρεύουν, όμως δεν είναι μόνος. Εκπρόσωποι και του ΚΚΕ και του ΣΥΝ και του ΠΑΣΟΚ πταίρουν μέρος στις συνάξεις των μπατσοσυνδικάτων και απαιτούν την ικανοποίηση «των δίκαιων αιτημάτων των

◆ «Η ΑΔΕΔΥ σας καλεί την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2006 και ώρα 11.30 στο BISTROT CELLIER (Πανεπιστημίου 10 – εντός στοάς) με αντικείμενο τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, τις εξελίξεις, τις διεκδικήσεις και το πρόγραμμα δράσης των δημοσιούπαλληλικών οργανώσεων της ΑΔΕΔΥ». Ολες οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις πλέον ξεκινούν με μια συνέντευξη Τύπου σ' ένα ινστιτούτο του αθηναϊκού κέντρου. Εκεί, γραφειοκράτες συνδικαλιστές και δημοσιογράφοι συζητούν χαλαρώνοντας και χαλαρώνουν συζητώντας με έξοδα των εργαζόμενων. Ετσι γίνεται ο μο-

ντέρνος συνδικαλισμός. Οχι σε σκοτεινές αιθουσες σωματείων αλλά σε φωτεινά μπιστρό και ουζερί. Μες στη χλίδα.

◆ Με μια επιστολή-άρθρο στο «Πρώτο Θέμα» και με μια συνέντευξη-ποταφό στον «Κόσμο του Επενδυτή» έκανε ένα δυνατό «μπάσιμο» στα μίντια ο Δ. Κουφοντίνας. Κι αν απορείτε γιατί σ' αυτές τις εφημερίδες, η απάντηση είναι απλή: αυτές ζήτησαν το ποθετήσεις, αυτές πήραν. Η «Έλευθεροτυπία», του άλλοτε έκανε κυκλοφοριακά άλματα με τις προκηρύξεις της 17Ν, έχει επιβάλει εμπάργκο. Βλέπετε η ιδιοκτησία της έχει άλλες φιλίες και πιαθαίνει αλλεργία στο άκουσμα του ονόματος Κουφοντίνας.

◆ «Πρέ-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ

Ιδιαίτερη εντύπωση και αίσθηση παραπειστική αναφορά των συναδέσμων στα κονδύλια, τα οποία δήθεν- δεν υλοποιήση των προσλήψεων στο χώρο τους νοσηλεύετες όσο και σε σχέση με τις γιατρών, θα ήθελα να σταθώ και κυβέρνησή μας είναι αυτή που για την πεπένθυνη και συστηματική καταστροφή επεσήμανε το πρόβλημα της νοσοκομείων, απότοκος της ασυντόνιστης πολιτικής της Δημοκρατίας Αθραμματικής

πει να είναι κανές πραγματικά πολύ σατανικός για να ταυτίσει αυτά τα δύο πράγματα» (την απονομή υπηκοότητας στους Ελληνες μειονοτικούς της Αλβανίας και τη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών), δήλωσε η Μπακογιάννη, μετά το τέλος της κυβερνητικής επιτροπής. Και έκανε τη δήλωση χαρογελώντας με εκείνο το χαρακτηριστικό χαρόγελο των Μητσοτάκηδων και πνίγοντας μετά βίας ένα πτιο πλούσιο γέλιο. Ετσι, δεν μας άφησε καμιά αμφιβολία για το σκοπό της ρύθμισης.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ιδιαίτερη εντύπωση και αίσθηση μου προκάλεσε η παραπειστική αναφορά των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης στα κονδύλια, τα οποία-δήθεν- δεν έχουμε προσωθήσει για την υλοποίηση των προσλήψεων στο χώρο της Υγείας, τόσο σε σχέση με τους νοσηλευτές όσο και σε σχέση με το ιατρικό προσωπικό. Στο σημείο των γιατρών, θα ήθελα να σταθώ και να επισημάνω το εξής: Η κυβέρνηση μας είναι αυτή που για το ιατρικό προσωπικό έκανε υπεύθυνη και συστηματική καταγραφή των αναγκών και επεσήμανε το πρόβλημα της υποστελέχωσης των νοσοκομείων, απότοκος της επί εικοσαετία ασυντόνιστης πολιτικής. Δημήτος Αβραμόπουλος

ETHN <<K>>

• Q.K.B. 20 ευρώ

ΕΙΠΑΝ ΕΓΡΑΨΑΝ ΕΙΠΑΝ

Εγώ δεν ακολούθησα πολιτική λιτότητας. Ακολούθησα πολιτική ήπιας προσαρμογής, η οποία όσον αφορά τα δημόσια οικονομικά, θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια.

Γιώργος Αλογοσκούφης
Στους Ευρωπαίους που εργάζονται τις περισσότερες ώρες την εβδομάδα ανήκουν οι Έλληνες, οι οποίοι δουλεύουν κατά μέσο όρο 40,1 ώρες εβδομαδιαίως, δηλαδή 3,5 ώρες περισσότερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο (36,6 ώρες). Τα στοιχεία προκύπτουν από την

έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτρο-
πής σχετικά με την «απασχόλη-
ση στην Ευρώπη το 2006».

City Press

K. Μητσοτάκης

Σε συνθήκες γαλέρας δουλεύουν εκατοντάδες χιλιάδες εργάζομενοι στις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών, με μέσο μηνιαίο μισθό να μην ξεπέρνα τα... 367 ευρώ. Πρόκειται για επίσημα

στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΣΥΕ) και ακφόρα έρευνα επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκε πέραι, για την οικονομική χρήση 2004.

Πιζοσπάστης

Ντους με παγωμένο νερό κάνουν οι κρατούμενοι στις φυλακές Κορυδαλλού. Βέβαια, για τα χάλια του σωφρονιστικού μας συστήματος, το αντίθετο θα αποτελούσε ειδηση. Αλλά δεν περιμέναμε ότι η συλλογική διαμαρτυρία των κρατουμένων για τα αυτονόητα θα αντιμετωπίζοταν με απειλές. Οπως μαθαίνουμε, σωφρονιστικοί υπάλληλοι απεί-

λησαν δόσους τόλμησαν να διαμαρτυρηθούν, μεταξύ τους και ο Γ. Καλαϊτζίδης, ότι, αν δεν σταματήσουν, θα τημωρθούν με πειθαρχικές μετοχαγές. «Εδώ δεν είναι χώρος για συνδικαλισμό», τους είπαν οι νταήδες του Κορυδαλλού. Αλλά τι να πει κανείς; Οταν τέσσερις άνθρωποι καίγονται ζωντανοί στο κέλι τους και δεν κουνιέται φύλλο, με το παγκούνιό νερό θα ασπολθείν;

για μένο νέρο οι ασχολίους,
Ελευθεροτυπία

το πόλεμο στον Κόλπο, όταν η
ιδιαίτερη Δύση τους είχε καλέσει να
εξεγερθούν και στη συνέχεια τους
εγκατέλειψε; Ολα δεξήνουν ότι ο
Σαντάμ θα καταλήξει στον τάφο.
Οπως και ο Τσαουσέσκου. Το πε-
ριέργο είναι ότι το Ιράκ μπορεί να
απηλλάγῃ από τον δικτάτορα,
αλλά έχει γεμίσει με βασανιστές,
βιαστές και δολοφόνους. Πολλοί
από αυτούς εργάζονται για την
κυβέρνηση που υποστηρίζεται
και πληρώνεται από τη Δύση. Και
αυτοί οι εγκληματίες πολέμουν ού-
τε θα δικαστούν ούτε θα απαγ-
γονιστούν.

Independent

ΚΟΝΤΡΑ

■ Στην υπηρεσία των εργολάβων

Ακόμα και σύμβουλοι της Νεοδημοκρατικής πλειοψηφίας αρνήθηκαν να ψηφίσουν τη σκανδαλώδη ρύθμιση του δημοτικού συμβούλιου Αθηναίων υπέρ του μεγαλεργολάρου Μπάμπη Βωβού, ο οποίος «φύτρωσε» ξαφνικά στην περιοχή του Βοτανικού και ετοιμάζεται για χοντρές μπίζνες (την Κηφισίας την έχει ήδη χτίσει ολόληρη).

Ο Βωβός έχει αγοράσει το οικόπεδο της εριουργίας ΕΤΜΑ ΑΕ, η οποία (πριν που ήταν στο Βωβό) «χάρισε» ένα τμήμα του μεγάλου οικοπέδου της στο Δήμο, για να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή του γηπέδου του Παναθηναϊκού. Φυσικά, αυτές οι «δωρεές» υποκρύπτουν πάντοτε σκοπιμότητα. Η εταιρία εισέπραξε ως αντάλλαγμα το δικαίωμα να χτίσει στο υπόλοιπο οικόπεδο (συνολικής έκτασης 43 στρεμμάτων) με συντελεστή δόμησης διπλάσιο από τον ισχύοντα. Συγκεκριμένα, ο συντελεστής από 0,8 θα γίνει 1,6. Ακόμα και ένας άσχετος περί τα οικοδομικά μπορεί να καταλάβει ότι είναι πιο συμφέρον να οικοδομείς σε μικρότερη έκταση με μεγαλύτερο συντελεστή, παρά σε μεγαλύτερη έκταση με μικρότερο συντελεστή. Επισημαντείται ότι η έκταση της οικοδομής στο Βωβό είναι μεγαλύτερη από την έκταση της οικοδομής στο Παλαί Λαλιώτη. Η ΝΔ, λοιπόν, μαγειρεύει πριν πεινάσει, ρί-

χνοντας στη δική της ζυγαριά μερικές δεκάδες χιλιόμετρα ψήφους «Βορειοπειρατών».

Ομως, κυβερνητικά στελέχη έχουν φροντίσει να μεταφέρουν τη δική τους άποψη off the record στους συντάκτες του αστικού Τύπου, ασκώντας έτσι δημόσια πίεση στον Καραμανλή, το στενό περιβάλλον του οποίου τηρεί στάση σφρήγας, μαζεύοντας προτάσεις και εκπρόσωπους την κατάσταση. Η λογική αυτών που εισηγούνται πρόωρες εκλογές την άνοιξη (το διήμητρο Απριλίου-Μάΐου) είναι εξαιρετικά απλή: έτσι κι αλλιώς μεγάλες πρωτοβουλίες η κυβέρνηση δε μπορεί να πάρει μετά από αυτό το διάστημα. Είναι αμφίβολο αν στη διάρκεια αυτής της θητείας θα μπορέσει να περάσει ακόμα και το νόμο-πλαίσιο για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Κάνοντας εκλογές την άνοιξη και κερδίζοντάς τες, όπως ολά δείχνουν, θα μπορέσει ακόμα και μέσα στο καλοκαίρι να περάσει μια σειρά ρυθμίσεις, εκμεταλλευόμενη τη χα-

λάρωση που ακολουθεί πάντοτε τις εκλογές. Το διο δεν έκανε και το καλοκαίρι του 2004; Όσο η κυβέρνηση καθυστερεί να πάρει σε εκλογές -λένε- τόσο υποβάσκει ο κίνδυνος κάποιας απρόβλεπτης έκρηξης ή ακόμα και ο κίνδυνος συσώρευσης δυσαρέσκειας. Δεν είναι τυχαίο ότι υπέρ αυτής της άποψης τάσσεται και ο Αλογοσκούφης, ο οποίος σε συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» ουσιαστικά υποστήριξε ότι ο προϋπολογισμός του 2007 θα είναι ο τελευταίος αυτής της κυβέρνησης.

Αλλα στελέχη υποστηρίζουν ότι οι πρόωρες κάλπες πρέπει να σημαντούν το φθινόπωρο. Μάλιστα, εκφράζουν και δημόσια την άποψη, ότι εκλογές το φθινόπωρο δεν είναι νέα πρόωρες, αφού απομένει μόνο ένα εξάμηνο μέχρι τη λήξη της τετραετίας (Μπακογιάννη, Καραχάλιος, Βαρβιτσιώτης).

Στη φαρέτρα της κυβέρνησης ως προπαγανδιστικό εργαλείο βρίσκεται και η έξοδος από την κοι-

νοτική επιπέρηη, την οποία προανήγγειλε η Κομισιόν με τη φθινοπωρινή οικονομική της έκθεση και ο Χ. Αλμούνια με δηλώσεις του, τις οποίες ζήτησε ο Αλογοσκούφης, που φαίνεται ότι έχει αναπτύξει μια καλή σχέση με τον συγκεκριμένο επίτροπο (αφού ως υπουργός δεν έχει ούτε μια φορά κοντραριστεί με την Κομισιόν και τις υπηρεσίες της).

Ομως, και ο Αλογοσκούφης και ο Ρουσόπουλος φρόντισαν να ξεκαθαρίσουν ότι η έξοδος από την επιπέρηη δε σημαίνει και έξοδο από τη «στενωπό» της σκληρής λιτότητας. Ο Αλογοσκούφης κατέστησε σαφές ότι η πολιτική της «δημοσιονομικής προσαρμογής» πρέπει να συνεχιστεί τουλάχιστον μέχρι το 2012! «Με ηπιότερους ρυθμούς, βέβαια», είπε σε μια νεότερη δηλώση του, όμως η ηπιότητα αφορά μόνο τις προεκλογικές περιόδους και όχι τη γενική πολιτική αλλά επιλεγμένους στόχους με ψηφοθηρικό ενδιαφέρον.

■ Στο έπειος της καπιταλιστικής κερδοσκοπίας

Για δυο ώρες βυθίστηκαν στο σκοτάδι 10 εκατομμύρια καταναλωτές στην Ευρώπη και τη Βόρεια Αφρική, το βράδυ του περασμένου Σαββάτου. Οι μισοί απ' αυτούς στη Γαλλία και οι υπόλοιποι στη Γερμανία, την Ιταλία, την Ισπανία, την Πορτογαλία, το Βελγιό, την Αυστρία, την Ολλανδία, την Τσεχία και το Μαρόκο. Αιτία μια βλάβη στο σύστημα μεταφοράς της Γερμανίας, που έκανε άνω κάτω το σύστημα διασύνδεσης με τις άλλες χώρες, υπερφορτώνοντας το σύστημα και προκαλώντας του γενική ανισορροπία.

Τρόμος κατέλαβε τα επιτελεία, καθώς συνειδητοποίησαν ότι με την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, που με μανία πρωσθούν εδώ και μια δεκαετία, έχει χαθεί κάθε έλεγχος. Ο γερμανός υπουργός Περιβάλλοντος μαζί με το γάλλο υπουργό Βιομηχανίας κάλεσαν τις εταιρίες παραγωγής και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος να αποχωρήσουν σε επενδύσεις για τον εκσυγχρονισμό των συστημάτων τους. Και εδώ, βέβαια γελάνε. Για ποιο λόγο να προχωρήσουν σε επενδύσεις κολοσσού σαν τη γερμανική EON Ruhrgas AG (στο σύστημα της οποίας έγινε η βλάβη που προκάλεσε το μπλακ άουτ), η Gas de France, η ENEL και οι άλλες, που έχουν ρίξει όλα τα κεφάλαιά τους στην Ανατολή, εξαγοράζοντας συνεχώς δημόσιες επιχειρήσεις που βγαίνουν στο σφυρί; Για ποιο λόγο να επενδύσουν στην ασφάλεια του συστήματος, ρίχνοντας το ποσοστό του κέρδους τους; Οταν η κατάσταση φτάσει στο απροχώρητο, τη λύση θα δώσουν οι κρατικές επιδοτήσεις, δηλαδή οι φορολογούμενοι εργαζόμενοι.

■ Ευρωτουρκικά και Κυπριακό

Στο παζάρι των «μεγάλων»

Χωρίς πρόταση για κυρώσεις δύσθικτη στη δημοσιότητα η έκθεση της Κομισιόν για την πρόσδοτη Τουρκίας ως προς την υλοποίηση των απαιτήσεων για την ένταξη της στην ΕΕ. Ήταν μια αναμενόμενη εξέλιξη, καθώς οι τεχνοκράτες των Βρυξελλών δεν θέλουν να πάρουν την ευθύνη και τη μεταθέτουν στο παζάρι των κυβερνήσεων, που θα γίνει στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ το Δεκέμβρη. Αν η Κομισιόν πρότεινε τώρα τα προβλέπομενα από τη συμφωνία σύνδεσης μέτρα, θα ήταν σαν να υιοθετούσε τις απόψεις της κυπριακής κυβέρνησης. Οπως έχουμε κατ' επανάληψη γράψει, και η Κο-

μισίν και οι κυβερνήσεις των ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ δε θέλουν το Κυπριακό να υπεισέρχεται στα δικά τους παζάρια με την ΕΕ. Επικαλούμενη, λοιπόν, τη συνέχιση των προσπαθειών της φιλανδικής προεδρίας (ποιων προσπαθειών, αφού η πρωτοβουλία για την ιμπρεμέρη ναυάργησε), παρέπεμψε το θέμα στη σύνοδο κορυφής.

Τι θα γίνει εκεί; Όλα είναι ανοιχτά, καθώς διχασμένες εμφανίζονται και οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις.

Επισημαντείται ότι από την ιμπρεμέρη να βρεθεί μια ακόμη συμβιβαστική λύση με την αναβολή των επι της ουσίας συζητήσεων,

Κάτι που επιθυμεί διακαώς και ο Ερντογάν, καθώς η Τουρκία βρίσκεται σε προεκλογική περίοδο και δεν έχει περιθώρια υποχωρήσεων. Σε κάθε περίπτωση, όμως, τα ευρωπαϊκά όργανα θα συνεχίσουν να εργάζονται στην κατεύθυνση της «άρσης της απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων», στριμώχνοντας μ' αυτό τον τρόπο τον Παπαδόπουλο, που εξακολουθεί να τους κάθεται στο λαιμό, παρά την ήπια στάση που έχει υιοθετήσει τους τελευταίους μήνες, όταν η Αθήνα του ξεκαθάρισε ότι από δω και πέρα θα είναι εντελώς μόνος και δε θα πρέπει να υπολογίζει στη βοήθειά της.

Τα παιχνίδια των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών είναι γνωστά και τα κίνητρά τους διάφανα. Δε μπορεί, όμως, πίσω απ' αυτά τα παιχνίδια να κρύβεται η πραγματικότητα. Δε μπορεί να γίνονται αυτά τα παιχνίδια όλοι θιγαντιά για να διατηρείται η απαράδεκτη κατάσταση της άρνησης στη μειονότητα του πιο στοιχειώδους δικαιώματός της, του δικαιώματος στην εθνική ταυτότητα. Και μάλιστα με την επίκληση της ιμπεριαλιστικής συνθήκης της Λωζάνης. Στην Ελλάδα ζει τουρκική μειονότητα και αυτό της ζήτημα ο ελληνικός εθνικισμός εμφανίζεται ως ενιαίο μέτωπο.

Ηταν πολύ γερή η σφαλιάρα που δέχτηκε το ελληνικό κράτος από τον επιτετραμμένο της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα Τόμας Κάντριμαν, που εξέφρασε δημόσια τη διαθεσιμότητα της Ουασίγκτον να βοηθήσει την Τουρκία στην προσπάθειά της να αναγνωριστεί η τουρκική μειονότητα στη Θράκη. Με ύφος χιλίων φιλελεύθερων ο αμερικανός διπλωμάτης (που ασφαλώς ενήργησε κατόπιν οδηγιών από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ) μίλησε για το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού της μειονότητας, παίρνοντας σαφώς θέση υπέρ της Τουρκίας, η οποία

μάλλον ετοιμάζεται να εγείρει το μειονοτικό ως αντιπεριστασμό στις δυσκολίες που συναντά στις σχέσεις της με την ΕΕ.

Ήταν τέτοιο το σοκ

Αντανάκλαση της αποτυχίας

Μπορεί οι εκλογές να μη φέρνουν ποτέ την αλλογή, καταγράφουν όμως καταστάσεις και κοινωνικές συμπτειροφρές. Ακόμα και όταν πρόκειται για τις αμερικανικές εκλογές. Αυτό, λοιπόν, που καταγράφηκε στις εκλογές του Κογκρέσου δεν ήταν μόνο μια πανωλεθρία των Ρεπουμπλικάνων και του ίδιου του Μπους, που είδαν να χάνουν τη Βουλή των Αντιπροσώπων (Κογκρέσο) και ίσως και τη Γερουσία (στην οποία μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές προηγούνται οι Δημοκρατικοί), για πρώτη φορά μετά από 12 συναπτά έτη. Ήταν μία ήττα της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, που έχει ήδη συντελεστεί πριν από τις εκλογές. Στις εκλογές απλά αποτυπώθηκε και έγινε πιο ανάγλυφη αυτή η ήττα.

Μια σύντομη ματιά στον παγκόσμιο χάρτη αρκεί για να δείξει τα αίτια αυτής της ήττας. Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας, που διακήρυξε και ξεκίνησε ο Μπους, μετά την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, έχει δώσει τη θέση του: 1. Σε ένα αιμάσσον Ιράκ που παρά τα δεκάδες χιλιάδες θύματα συνεχίζει να αντιστέκεται και να μην αφήνει τους Αμερικάνους να γευτούν κανένα όφελος από την συνεχίζοντας κατοχή, κανένα ουσιαστικό οικονομικό κέρδος απ' το πετρέλαιο, παρά μόνο τους χιλιάδες νεκρούς (ο περαιωμένος Οκτώβρης ήταν ο τεταρτός μήνας με τις μεγαλύτερες αμερικανικές απώλειες τα τελευταία τρία χρόνια, 105 νεκροί σύμφωνα με το CNN) και τους ακόμα περισσότερους τραυματίες. Η κατάσταση είναι τόσο άσχημη για τους Αμερικάνους που μέχρι και μέσα στο στρατό αρχίζουν να μην μπορούν να κρυφτούν οι γκρίνες (χαρακτηριστική ήταν απ' αυτή την άποψη η «έκκληση της Επανόρθωσης», που υπέγραψαν 600 στρατιωτικοί, ζητώντας την επιστροφή του στρατού απ' το Ιράκ). 2. Σε ένα επίσης αιμάσσον Αφγανιστάν, όπου η επιστροφή των Ταλιμπάν είναι πλέον γεγονός αδιαμφισβήτητο. 3. Σε μία Λατινική Αμερική με τους αντίπαλους της Ουάσιγκτον ή τουλάχιστον αυτούς που ζητούν αλλαγή στη μοιρασία της τράπουλας να ξεφυτρώνουν ο ένας μετά τον άλλο (και να κερδίζουν τις εκλογές), σαν τα μανιτάρια μετά τη βροχή. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η εκλογή του Ντανιέλ Ορτέγα στη Νικαράγουα, που μετά την εκλογή του Μοράλες στη Βολιβία και τη συνεχίζοντας επικράτηση του Τσάβες στη Βενεζουέλα αποτελεί έναν ακόμα πονοκέφαλο για τα αμερικάνικα συμφέροντα στην περιοχή. 4. Σε μία Μέση Ανατολή που φλέγεται, με την Παλαιστίνη να συνεχίζει να αποτελεί «αποσταθεροποιητικό παράγοντα» για τα αμερικάνικα συμφέροντα, το Ιράν να «βγάζει γλώσσαν στους Αμερικάνους με τα πυρηνικά του και το μεγάλο σύμμαχο των ΗΠΑ στην περιοχή να βγαίνει ταπεινωμένος απ' τους μαχητές της Χεζμπολά, μετά από ένα πόλεμο 33 ημερών στο Λίβανο. 5. Σε πλήρη αποτυχία στην «εξάρθρωση» της παγκόσμιας «τρομοκρατίας», μετά τα συνεχή χτυπήματα στη Μαδρίτη, το Λονδίνο, την Τουρκία και άλλου, με τον Μπιν Λάντεν να έχει γίνει καπνός και νέους πυρήνες της Αλ Κάιντα να φυτρώνουν παγκόσμια (παρά τα όποια πλήγματα εναντίον της).

Η τελευταία τριετία ήταν πραγματικά απογοητευτική για τους Αμερικάνους, που όχι μόνο βλέπουν ότι δεν πετυχαίνουν κανένα στόχο απ' αυτούς που έβαλαν, αλλά και διαπιστώνουν ότι οι ιμπεριαλιστές αντίπαλοί τους - πρώτη απ' όλους η Ρωσία και μετά η Κίνα - δυναμώνουν ολοένα και περισσότερο. Γ' αυτό και ήταν επόμενον ο Μπους να «παραπτήσει» τον Ράμσφελντ, τον οποίο μέχρι πρότινος εκθείαζε, παραδεχόμενος έτσι την αποτυχία της πολιτικής του.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός δε θα γίνει ούτε δικαιότερος ούτε διαλλακτικότερος με την επικράτηση των Δημοκρατικών στο Κογκρέσο. Ομως, θα αναγκαστεί να αναζητήσει τρόπους για να επιβάλει την πολιτική του με άλλα μέσα, κι αυτό όχι επειδή έφυγε ο «κακός Ράμσφελντ», αλλά επειδή η αποτελεσματικότητα της μέχρι σήμερα πολιτικής του ήταν ένα απόλυτο μηδενικό. Ο καιρός θα δείξει πως θα επιχειρήσει να παρουσιάσει τη «στροφή» της πολιτικής του. Αυτό όμως δε μειώνει με τίποτα το πλήγμα που έχει δεχτεί τα τελευταία χρόνια, ένα πλήγμα που δεν το δέχτηκε από κάποιους πάνοπλους στρατιωτικούς μηχανισμούς, αλλά απ' τους «ξυπόλητους» που θεωρούσε εύκολο αντίπαλο.

■ Σημαντική νίκη της εξέγερσης στην Οαχάκα

Ο αγώνας συνεχίζεται

Μια σημαντική και κρίσιμη για την πορεία της εξέγερσης μάχη κέρδισαν οι εξεγερμένοι της Οαχάκα, ανογκάζοντας σε υποχώρηση 2.500 περίπου πάνοπλους άντρες των Ειδικών Δυνάμεων της Ομοσπονδιακής Αστυνομίας, που επιχείρησαν, με την υποστήριξη στρατιωτικών ελικοπτέρων, να εισβάλουν στις 2 Νοεμβρίου στην πανεπιστημιούπολη Μπενίτο Χουάρες της Οαχάκα.

Μετά την κατάληψη, στις 28 Οκτωβρίου, της πλατείας Σόκαλο από την Ομοσπονδιακή Αστυνομία, το κέντρο της εξέγερσης μεταφέρθηκε στην εκλησία του Αγίου Δομίνικου, όπου συγκεντρώνονται καθημερινά χιλιάδες άνθρωποι για να συζητήσουν και να σχεδιάσουν τις επόμενες κινήσεις, και το πανεπιστήμιο έγινε η έδρα της Λαϊκής Συνέλευσης των Λαών της Οαχάκα (APPO), που οργανώνει και συντονίζει τον αγώνα. Το Ράδιο Γιουνιβερσιδάρδ, το νευραλγικό κέντρο της εξέγερσης, που βρίσκεται μέσα στο πανεπιστήμιο, αποτελεί τον επόμενο στόχο του σχεδίου καταστολής.

Η επιχείρηση της αστυνομίας ξεκίνησε στις 2 Νοέμβρη, όταν 2.500 περίπου πάνοπλοι αστυνομικοί εμφανίστηκαν γύρω στις 08.00 το πρωί στον κόμβο της Σύνο Σενιόρες, ένα σημαντικό κόμβο που συνδέει το κέντρο της πόλης με την πανεπιστημιούπολη και με τις πιο μακρινές συνοικίες. Στον κόμβο αυτό οι διαδηλωτές είχαν φτιάξει οδοφράγματα με καμένα λεωφορεία και νταλίκες για να σταματήσουν την επινομική εποχή της Σύνο Σενιόρες προς τη λεωφόρο Αβενίδα Ουνιβερσιδάρδ, που περνά μπροστά από το πανεπιστήμιο, με στόχο σε πρώτη φάση, αφού διοιλύσουν τα οδοφράγματα, να τη θέσουν υπό τον έλεγχό τους, να αποκόψουν την πρόσβαση προς το πόλη άρχισαν να φτάνουν για να προστατέψουν τα οδοφράγματα και το πανεπιστήμιο από την επιθέση της αστυνομίας. Τα οδοφράγματα, οι διαδηλωτές τους ισχυρίστηκαν με βροχή από πέτρες και βόμβες μολότοφ και η αστυνομία προσπάθησε να τους απωθήσει και να τους διαλύσει εκτοξεύοντας τεράστιες ποσότητες δακρυγόνων και χημικών. Στην επιχείρηση έπαιρναν μέρος και δύο στρατιωτικά ελικόπτερα, που πετούσαν πάνω από τους διαδηλωτές και τους φέκαζαν με χημικά. Περιφέρομενες ομάδες γιατρών και νοσοκόμων πρόσφεραν τις πρώτες βοήθειες σε τραυματισμένους και ανθρώπους με αναπνευστικά προβλήματα. Οι δυνάμεις καταστολής έκαναν ένα συνεχές μπροστάστηκαν και εξήρε τη γενναιότητα και την αγωνιστικότητα όσων συμμετείχαν και ιδιαίτερα των φοιτητών και των κατοίκων των γύρω κοινοτήων, κάλεσε το λαό να ξαναστήσει οδοφράγματα σ' όλη την πόλη και να ενισχύσει την περιφρύνηση του Ράδιο Ουνιβερσιδάρδ και της πανεπιστημιούπολης. Κάλεσε επίσης το λαό και από τις εφτά επαρχίες

τους διαδηλωτές. Πίσω από τα οδοφράγματα, οι διαδηλωτές τους υποδέχτηκαν με βροχή από πέτρες και βόμβες μολότοφ και η αστυνομία προσπάθησε να τους απωθήσει και να τους διαλύσει εκτοξεύοντας τεράστιες ποσότητες δακρυγόνων και χημικών. Στην επιχείρηση έπαιρναν μέρος και δύο στρατιωτικά ελικόπτερα, που πετούσαν πάνω από τους διαδηλωτές της αστυνομίας στο πανεπιστήμιο, με στόχο σε πρώτη φάση, αφού διοιλύσουν τα οδοφράγματα, να τη θέσουν υπό τον έλεγχό τους, να αποκόψουν την πρόσβαση προς το πόλη άρχισαν να φτάνουν για να προστατέψουν τα οδοφράγματα και το πανεπιστήμιο από την επιθέση της αστυνομίας. Τα οδοφράγματα, οι διαδηλωτές τους ισχυρίστηκαν με βροχή από πέτρες και βόμβες μολότοφ και η αστυνομία προσπάθησε να τους απωθήσει και να τους διαλύσει εκτοξεύοντας τεράστιες ποσότητες δακρυγόνων και χημικών. Στην επιχείρηση έπαιρναν μέρος και δύο στρατιωτικά ελικόπτερα, που πετούσαν πάνω από τους διαδηλωτές της αστυνομίας στο πανεπιστήμιο, με στόχο σε πρώτη φάση, αφού διοιλύσουν τα οδοφράγματα, να τη θέσουν υπό τον έλεγχό τους, να αποκόψουν την πρόσβαση προς το πόλη άρχισαν να φτάνουν για να προστατέψουν τα οδοφράγματα και το πανεπιστήμιο από την επιθέση της αστυνομίας. Τα οδοφράγματα, οι διαδηλωτές τους ισχυρίστηκαν με βροχή από πέτρες και βόμβες μολότοφ και η αστυνομία προσπάθησε να τους απωθήσει και να τους διαλύσει εκτοξεύοντας τεράστιες ποσότητες δακρυγόνων και χημικών. Στην επιχείρηση έπαιρναν μέρος και δύο στρατιωτικά ελικόπτερα, που πετούσαν πάνω από τους διαδηλωτές της αστυνομίας στο πανεπιστήμιο, με στόχο σε πρώτη φάση, αφού διοιλύσουν τα οδοφράγματα, να τη θέσουν υπό τον έλεγχό τους, να αποκόψουν την πρόσβαση προς το πόλη άρχισαν να φτάνουν για να προστατέψουν τα οδοφράγματα και το πανεπιστήμιο από την επιθέση της αστυνομίας. Τα οδοφράγματα, οι διαδηλωτές τους ισχυρίστηκαν με βροχή από πέτρες και βόμβες μολότοφ και η αστυνομία προσπάθησε να τους απωθήσει και να τους διαλύσει εκτοξεύοντας τεράστιες ποσότητες δακρυγόνων και χημικών. Στην επι

■ Μπέιτ Χανούν

Ενα ακόμη σύμβολο της Αντίστασης

Οταν γυναίκες προσφέρονται να γίνουν αστέρια προστασίας εγκλωβισμένων μαχητών, αψηφώντας τις σφαίρες των κατακτητών που διαπερνούν τα κορμά τους, όταν γυναίκα αποφασίζει να ανατινοχθεί κοντά σε ισραηλινή περίπολο, όταν παρά τα συντριπτικά πλήγματα που οι νεοναζιστές του Ισραήλ έχουν επιφέρει στην Παλαιστινιακή Αντίσταση οι ρουκέτες εξακολουθούν να πλήγγουν τους εβραϊκούς εποικισμούς και οι μαχητές συνεχίζουν να πολεμούν έναν «παντοδύναμο» στρατό, τι απομένει να πει κανείς; Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να σκύψει με σεβασμό και να αποτίσει φόρο τιμής σ' αυτούς που με το αίμα τους στέλνουν το μήνυμα της Αντίστασης σε όλους τους λαούς του κόσμου.

Τα γεγονότα που συνέβησαν το τελευταίο δεκαήμερο στην Παλαιστινή με επίκεντρο τη Μπέιτ Χανούν, τη βορειότερη συνοριακή πόλη της Λωρίδας της Γάζας, δεν ήταν μόνο συγκλονιστικά, αλλά κατέδειξαν τη δύναμη και την αποφασιστικότητα ενός λαού που βρίσκεται στην πρωτοπορία της παγκόσμιας αντίστασης ενάντια στην εθνική καταπίεση και την κοινωνική βαρβαρότητα αυτών που έχουν το πάνω χέρι στον πλανήτη. Οι 200 γυναίκες της Μπέιτ Χανούν, που έσπευσαν να προστατεύσουν τους πάνω από 60 μαχητές που εγκλωβίστηκαν σ' ένα τζαμί από τον ισραηλινό στρατό, ανταποκρινόμενες στις εκκλήσεις του τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού της Χαμάς, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο απ' αυτές και να τραυματιστούν τουλάχιστον έξι, η νεαρή γυναίκα που αυτο-ανατινόχτηκε στην δια πόλη, τραυματίζοντας έναν ισραηλινό στρατιώτη, ο πιτσιρικάδες που με κάθε ευκαιρία πετροβολούν τα σιωνιστικά τανκς κι οι μαχητές που δε λυγίζουν ακόμα κι όταν έχουν δεχτεί τόσα πλήγματα, δεν είναι μονάχα οι ήρωες ενός καταπιεσμένου λαού, αλλά και η δυνατή γροθιά των κολασμένων της Γης, που κάνει τους πάνοπλους «Ράμπτο» να σαστίζουν και να συνειδητοποιούν ότι τα όπλα τους, η στρατιωτική υπεροπτλία κι ο οικονομικός στραγγαλισμός είναι ανίσχυρα, όταν ο λαός σπλίζεται με αποφασιστικότητα και μάχεται συλλογικά, ο ένας πλάι στον άλλο, για ένα κοινό σκοπό, τη λευτερία απ' τους δυνάστες του.

Πόσο μακριά ακούγονται όλα αυτά στο δυτικό κόσμο και δυ-

είναι μόνιμα κολασμένοι κι ας παράγουν όλον αυτό τον πλούτο. Τα μηνύματα του μελλοντος έρχονται τόσο απ' τη ματοκουλισμένη Μπέιτ Χανούν όσο κι απ' τη βομβαρδισμένη Βηρυτό, το κατακτημένο αλλά αστιθασο Ιράκ, αλλά και απ' την ακόμα πιο μακρινή Οαχάκα, προκαλώντας τους ισχυρούς και υπενθυμίζοντας στους «από κάτω», ότι η λευτεριά δεν έρχεται μόντε με τις εκλογές ούτε με

την υποτογή στους νόμους που φτιάχνονται απ' τους οικονομικά ισχυρούς. Η λευτεριά μπορεί να έρθει μόνο μέσα απ' τη γνώση της αναγκαιότητας, που δεν είναι όλη εκτός απ' τη συλλογική αντίσταση.

Μια αντίσταση που δεν αφορά μόνο τις χώρες που βιώνουν τη μεγαλύτερη βαρβαρότητα, αλλά κάθε γωνιά του πλανήτη που υπάρχει εικετάλλευση και μισθωτή σκλαβιά. Αν στις πρώτες πέφτουν κορμιά από τα πυρά των πολυβόλων και των τανκς, στις δεύτερες πέφτουν κορμιά από τα εργατικά «αυτοχήματα», από τις επαγγελματικές ασθένειες, από το ξεζουύμισμα των μεταναστών, από την εξοντωτική εργασία κι από το καθημερινό κυνήγι της επιβίωσης. Αν στις πρώτες είναι ο ακαριαίος και βάρβαρος θάνατος ή η στέρηση στοιχειώδων συνθηκών διαβίωσης των πληβειακών μαζών, στις δεύτερες είναι ο αργός θάνατος κι η στέρηση της πραγματικής χαράς της ζωής των προλεταριών μαζών, που θα πρέπει να ενώνει όλους τους λαούς στον ογώνα για την ανατροπή της βαρβαρότητας που έχει ταξικό στύμνα και θα πρέπει να λάβει την απαραίτητη απάντηση.

■ Ανατροπές στο πολιτικό σκηνικό

Σε κατ' αρχήν συμφωνία για το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας κατέληξαν ο σημερινός πρωθυπουργός της Παλαιστίνης Ισμαήλ Χανίγια με τον πρόεδρο Μαχμούντ Αμπτάς. Αν και λόγω της σφραγίδας της Μπέιτ Χανούν, που κόστισε τη ζωή σε πάνω από 56 Παλαιστίνιους, και της δολοφονικής επίθεσης σε πυκνοκατοικημένη συνοικία της πόλης της Γάζας, που κόστισε τη ζωή σε 18 Παλαιστίνιους (μεταξύ των οποίων 10 παιδιά), ο Χανίγια κήρυξε τριήμερο πένθος και ανεστάλησαν όλες οι συζητήσεις για το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης.

Μετά απ' αυτά τα γεγονότα, ο Αμπτάς διαπιστώσως πλέον ότι είναι ανέφικτο να αναλάβει πρωτοβουλία για τη διάλυση της κυβέρνησης της Χαμάς παρά τη θελητή της και αναγκάστηκε να δηλώσει ότι το Ισραήλ θα πρέπει να υπομείνει όλες τις συνέπειες των εγκλημάτων του. Με τον Παλαιστινιακό λαό να βρίσκεται σε συνεχή αναβρασμό, τον κόσμο να κατεβαίνει σε μαζικές διαδηλώσεις και τις ρουκέτες να συνεχίζουν να πέφτουν σε ισραηλινούς εποικισμούς, ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθούν τα σχέδια του Αμπτάς για διάλυση της κυβέρνησης. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι ο Αμπτάς, που εξακολουθεί να έχει την πλήρη υποστήριξη των Αμερικάνων και του Ισραήλ, θα σταματήσει να προσπαθεί να βάζει τρικλοποδιές στην παλαιστινιακή αντίσταση και να παλεύει για την επικράτηση του συμβιβαστικού δρόμου με τους Σιωνιστές.

Για την ώρα δε γνωρίζουμε σε ποιο πρόγραμμα θα βασίζεται η νέα κυβέρνηση (μάλλον στο κείμενο των Παλαιστίνιων κρατουμένων), όλα γνωρίζουμε ότι υπάρχουν τρεις εικερμότητες που ακόμα συζητούνται. Η πρώτη αφορά το ποιος θα είναι ο πρωθυπουργός. Η δεύτερη το αίτημα της Χαμάς να ζητήσει ο Αμπτάς από τις ΗΠΑ και την ΕΕ να άρουν το οικονομικό εμπάργκο. Και η τρίτη την ανταλλαγή κρατουμένων, που η Χαμάς υποστηρίζει ότι θα πρέπει να γίνει πριν το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης. Θα επανέλθουμε στο επόμενο φύλλο με περισσότερες πληροφορίες καθώς, όπως δήλωσε ο Αμπτάς, ο σχηματισμός της νέας κυβέρνησης είναι ζήτημα ημερών.

■ Παλαιστίνιοι πρόσφυγες

Το έγκλημα συνεχίζεται

Στο πλαίσιο του 7ου ετήσιου συνεδρίου του Ερευνητικού Κέντρου BADIL και της Συμμορίας για το Δικαίωμα της Επιστροφής (ROR) των Παλαιστίνιων προσφύγων δόθηκε συνέντευξη Τύπου, που οργανώθηκε από τον σύλλογο «Ιντιφάντα», την περισσότερη Κυριακή σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας. Το θέμα ήταν η ανάδειξη του αιτήματος της επιστροφής των Παλαιστίνιων προσφύγων και η αναγκαιότητα της προώθησης και στην Ελλάδα του αιτήματος που προσυπέγραψαν γύρω στις 200 παλαιστινιακές οργανώσεις τον Ιούλιο του 2005, ένα χρόνο μετά την έκδοση της καταδικαστικής απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου Δικαιοσύνης για το Τείχος της Ντροπής και την απραξία της «διεθνούς κοινότητας» για την εφαρμογή της. Δυστυχώς, ο κόσμος ήταν λίγος, πρόγμα που αντανακλά το μειωμένο ενδιαφέρον που υπάρχει στην ελληνική κοινωνία γι' αυτά τα ζητήματα. Η απέχεια προς τους Σιωνιστές δεν συνοδεύεται δυστυχώς από την ανάλογη δράση.

Οι τρεις ομιλητές, ο συντονιστής της ομάδας έρευνας και πληροφόρησης του Badil, Παλαιστίνιος με ισραηλινή υπηκοότητα, Νιχάντ Μποκάι, η Αμερικανίδα καθηγήτρια προσφυγικού δικαίου του πανεπιστημίου της Βοστόνης, Σουζαν Ακραμ κι ο Παλαιστίνιος δημοσιογράφος Νασίμ Αλατράς, ανέδειξαν σειρά ζητημάτων, ορισμένα απ' τα οποία είναι η καταπίεση και οι εθνικές εκκαθαρίσεις που σχεδιάζονται κατά ταν Παλαιστίνιων (Νασίμ Αλατράς), η ανάδειξη από το Badil της αναγκαιότητας δημιουργίας ενιαίου κράτους για Ισραηλινούς και Παλαιστίνιους (Μιχάντ Μποκάι) και η νομική δράση με τις προσφυγές στον ΟΗΕ και τα διεθνή δικαστήρια για την κίρυξη μποϊκοτάζ, απόσυρση επενδύσεων και επιβολή κυρώσεων στο Ισραήλ (Σουζαν Ακραμ), οι οποίες όμως δεν έχουν βρει την ανάλογη ανταπόκριση από τα «πολιτισμένα» κράτη. Ο συντονισμός της κουβέντας έγινε από την Γιάννα Κούρτοβικ, που ως μέλος του συλλόγου «Ιντιφάντα» δεσμεύτηκε ότι θα συνδράμει στην ανάδειξη του ζητήματος και νομικά.

Σε ερώτημα που θέσαμε σχετικά με την κατάσταση του Παλαιστινιακού πληθυσμού μέσα στο Ισραήλ (που αποτελεί κοντά στο 20% του συνολικού πληθυσμού του) και κατά πόσο υπάρχει κινητοποίηση πάνω σ' αυτό το αίτημα, ο εκπρόσωπος του Badil, Νιχάντ Μποκάι, μας απάντησε ότι η κατάσταση είναι δύσκολη καθώς οι Παλαιστίνιοι με ισραηλινή υπηκοότητα όχι μόνο αντιμετωπίζονται με ρατσισμό, αλλά συχνά εκτοπίζονται σε άγονες περιοχές (όπως η έρημος Νεγκέφ). Παρά ταύτα, θεωρούν καίριο το αίτημα της επιστροφής των προσφύγων και το υποστηρίζουν θερμά. Σε σύνολο 9,7 εκατομμύριών Παλαιστίνιων σε όλο τον κόσμο, τα 7,2 εκατομμύρια είναι πρόσφυγες -είπε ο Μποκάι- οι περισσότεροι απ' τους οποίους ζουν σε 59 στρατόπ

Ταξικά

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι δικαστές παίρνουν μια τόσο προκλητική απόφαση, αυξάνοντας σκανδαλωδώς τους μισθούς τους (χώρια το «μπόνους» των αναδρομικών που θα τσεπώσουν), την ίδια στιγμή που με τις αποφάσεις τους στραγγαλίζουν τα εργατικά δικαιώματα (την ίδια μέρα το Ελεγκτικό Συνέδριο έδωσε πασαπόρτι απόλυτος στους συμβασιούχους και λίγο καιρό πριν ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου, με ύφος στρατιωτικού επιτρόπου, διέταξε τους δικαστές να μη δικαιώνουν απολυμένους εργαζόμενους).

Και οι μεν δικαστές τα συμφέροντά τους κοιτάζουν, ως μια αντιδραστική συντεχνία που διαδραματίζει ιδιαίτερο ρόλο στην κατασταλτική λειτουργία του αστικού κράτους. Ποιος, όμως, τους έδωσε το δικαίωμα να συμπεριφέρονται έτσι; Τους το έδωσαν τα αστικά κόμματα εξουσίας, που τώρα ή διαμαρτύρονται ή κρατούν κριτικές αποστάσεις. Αν ήθελαν, μπορούσαν κάλιστα να έχουν λύσει το πρόβλημα στην τελευταία συνταγματική αναθεώρηση, το 2001. Ομως, μολονότι το φαινόμενο είχε παρατηρηθεί κατ' επανάληψη στο παρελθόν, έκλεισαν δύνηθεν την πόρτα και άφοσαν ολάνοιχτο το παράθυρο, για να επαναληφθεί από το μισθοδικείο και μάλιστα με αποφάσεις αμετάκλητες. Γι' αυτό και η σημερινή τους κριτική αποτελεί αισχρή υποκρισία. Σε λίγες μέρες ουδείς θ' ασχολείται με το θέμα, σκέπτονται. Ας το μαζέψουμε λίγο τώρα, για να μη το χρεωθούμε όλοι. Οσο για τις φυλλάδες και τα κανάλια, που σκούζουν, παλιά τους τέχνη κόσκινο. Πρέπει να φωνάξουν αυτοί, για να μη φωνάξει (και προπαντός για να μην οργιστεί και αντιδράσει) ο κόσμος της δουλειάς. Να μαζέψουν τη λαϊκή οργή, λειτουργώντας ως κοινωνικά αμορτισέρ.

Ούτε χρειάζεται να προβληματιστούμε ιδιαίτερα για το λόγο που το κράτος επιτρέπει σ' αυτή την παρασιτική συντεχνία να συμπεριφέρεται κατ' αυτό τον τρόπο, εκθέτοντας κατά καιρούς την εξουσία. Αν δεν ταΐσεις τα θεμέλια του συστήματος, θα πέσουν να σε πλακώσουν. Και η δικαστική συντεχνία, με το ρόλο που διαδραματίζει στον τομέα της πειθάρχησης, της καταστολής, της επιβολής του σωφρονισμού, αποτελεί θεμέλιο του συστήματος. Πολύ ανώτερο, βασικότερο, αξιολογότερο από τους μπάτσους, που και γι' αυτούς επιδαψιλεύουν αυξήσεις. Αυτές που αρνήθηκαν στους δασκάλους και νηπιαγωγούς που απήρυπναν επί έξι εβδομάδες.

Στο σύστημα που ζούμε τα πάντα είναι ταξικά. Το «κοινό συμφέρον», «εθνική μας οικονομία» και όλα τα συναφή φλοιναφήματα είναι αντιδραστικά ιδεολογήματα, που στόχο έχουν να νανουρίσουν και να αποκοιμίσουν τους εργαζόμενους, να καλλιεργήσουν τη μοιρολατρία, το σεβασμό και την υποταγή στις αποφάσεις των κυβερνώντων. Η πραγματικότητα δείχνει από τη μια την κραιπάλη των καπιταλιστών, που αποθησαυρίζουν αμύθητα κέρδη, κάθε χρόνο και περισσότερα, και από την άλλη τον παρασιτισμό των συντεχνιών που υπηρετούν το σύστημά τους (πολιτικών, δικαστών, δημοσιορουφιάνων κ.λπ.).

Ομως, δεν αρκεί κανείς να διαμαρτύρεται γι' αυτά ή να υποσημειώνει τις κραυγαλέες εκδηλώσεις τους. Το ζήτημα είναι ν' αγωνιστεί για να τ' αλλάξει όλα.

Η φωτογραφία δημοσιεύτηκε στο «Πριζοπάστη», που την πήρε από την ιστοσελίδα του αμερικανικού πανεπιστήμιου «Τζορτζ Ουάσιγκτον» (www.gwu.edu). Ο σημερινός υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ Ντόναλντ Ρόμσφελντ σε θερμή χειραψία με τον Σαντάμ Χουσεΐν, στις 20.12.1983, όταν επισκεπτόταν το Ιράκ ως ειδικός απεσταλμένος του πρέδρου Ρήγκαν, για να μεταφέρει την υποστήριξη των ΗΠΑ στο «φίλο πρόεδρο του Ιράκ».

Λεπτομέρεια: πριν μερικές μέρες, ένα αμερικανόπνευστο δικαστήριο στο Ιράκ καταδίκασε το Σαντάμ σε θάνατο δι' απαγχούσιμου, βρίσκοντάς τον ένοχο για τη σφαγή 182 σιτών στο χωρίο Νουτζάιλ, το 1982.

Τα συμπεράσματα δικά σας.

■ Ξέσκισμα

Τον ξέσκισε τον Μιχαλολιάκο το «Βήμα» και μαζί ξέσκισε και τον Πολύδωρα, που με ψευτιές είχε προσπαθήσει να υπερασπιστεί το συνάδελφό του στην κυβερνηση. Πριν από μερικούς μήνες, ο Πολύδωρας με γραπτή ανακοίνωσή του διέψευδε δημοσίευμα του «Βήματος», σύμφωνα με το οποίο η έκρηξη κατά Μιχαλολιάκου στον Πειραιά σχετίζεται με άλλες ενέργειες μαφιόζικων κυκλωμάτων. Εγραψε ο Πολύδωρας: «Είναι κακόβουλα και ευδέως συκοφαντικά τα δημοσιεύματα που επιχειρούν να συνδέουν την άνανδρη και τρομοκρατική ενέργεια της απόπειρας δολοφονίας κατά του Βουλευτού τότε και σημερινού υφυπουργού Εθνικής Αμυνας Βασίλη Μιχαλολιάκου, με δράση κακοποιών του κοινού ποινικού δικαίου».

Την περασμένη Κυριακή, το «Βήμα» αποκάλυψε έγγραφο της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών της ΕΛΑΣ (δηλαδή των εργαστηρίων της Ασφάλειας), σύμφωνα με το οποίο η έκρηξη κατά Μιχαλολιάκου σχετίζεται με δυο άλλες εκρήξεις που δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έγιναν από μαφιόζικα κυκλώματα για ξεκαθάρισμα λογαριασμών. Οι πάντες, βέβαια, γνωρίζαμε ότι η έκρηξη κατά Μιχαλολιάκου δεν είχε σχέση με οργανώσεις ένοπλης επαναστατικής βίας. Άλλωστε, αν ήταν ενέργεια κάποιας οργάνωσης, αυτή θα έβγαινε και θα αναλάμβανε την ευδύνη (γι' αυτό γίνεται μια τέτοια ενέργεια, δε γίνεται επειδή έχουν προσωπικά με κάποιον). Τώρα, το ξέρουμε και με τη βούλα της αστυνομίας. Ο Μιχαλολιάκος, όμως, αρέσκεται να εμφανίζεται ως δύμα της «τρομοκρατίας» και να φιγουράρει πρώτη μούρη στα γνωστά μνημόσυνα. Γιατί; Τι προσπαθεί να κρύψει;

Η κυβερνηση έχει στις τάξεις της έναν υφυπουργό που χτυπήδηκε με εκρηκτικό μηχανισμό από μαφιόζικο κύκλωμα. Δεν νομίζετε ότι οφείλει να δώσει εξηγήσεις γι' αυτό; Τι παρτίδες είχε ο υφυπουργός (ή το περιβάλλον του) μ' αυτά τα κυκλώματα και τον έβαλαν στο στόχαστρο;

■ Αντιδραστικοί

νομικισμοί

Εναν απρόσμενο σύμμαχο βρήκε ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Θεσσαλονίκης

που ζητά την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Ο γνωστός για τις φιλελευθερίες απόψεις του στον τομέα του Δικαίου καθηγητής I. Μανωλεδάκης έγραψε στον «Άγγελοφάρο»: «Η εγκύλιος του προϊσταμένου της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, κ. Φλωρίδη, λέει ακριβώς αυτό που ορίζει ο νόμος. Το αν κάποιοι δε γνωρίζουν το νόμο και αποδίδουν όσα έκτροπα κατά καιρούς συμβαίνουν στον πανεπιστημιακό χώρο στο πανεπιστημιακό άσυλο, καλά θα κάνουν να διαβάσουν το νόμο. Με τον τρόπο αυτό θα σταματήσει επιτέλους η άγονη συζήτηση για την κατάργηση του ασύλου. Το γεγονός ότι δεν επεμβαίνει η Αστυνομία μέχρι σήμερα στις περιπτώσεις τέλεσης αυτόφωρων κακουργημάτων, αφορά την ίδια. Η εγκύλιος του εισαγγελέα τοποθετεί τα πράγματα στη σωστή τους βάση».

Είναι -νομίζουμε- η πιο σημαντική από τις συνετεύξεις που έχει δώσει ο Δημήτρης Κουφοντίνας, αυτή που δημοσίευσε ο «Κόσμος του Επενδυτή» το περασμένο Σάββατο. Οχι γιατί βλέπουμε σ' αυτή έναν καινούργιο Κουφοντίνα (τίποτα δε δολώνει τη ματιά του στα πράγματα, τίποτα δε κάμπτει το φρόνημά του), αλλά γιατί αυτή η συνέτευξη αποτελεί -κατά κάποιο τρόπο- ένα προλύδιο σε μια συζήτηση που πρέπει να γίνει και δίνει μέσα στο κίνημα. Ο αγωνιστής που εκ των πραγμάτων προσωποποιεί τη 17Ν δεν είναι κάποιος ιδεοληπτικός (όπως προσπάθησαν να τον παρουσιάσουν), αλλά ένας στοχαστής που ξέρει να αγωνίζεται και ένας αγωνιστής που ξέρει να στοχάζεται. Κι όταν τον ρωτούν αν ξανάρχιζε τι δα έκανε διαφορετικό, απαντά ως επαναστάτης:

«Όταν βλέπεις τα πράγματα από μακριά, με τη σοφία της χρονικής απόστασης, μπορείς να δεις και τα λάθη που αναπόφευκτα γίνονται στην άμεση καθημερινή δράση, με τη λογική και τους νόμους κίνησής της. Σκέφτομαι όμως ότι, αν κάναμε λάθη, δεν κάναμε λάθος στην κεντρική επιλογή μας. Τα, αναπόφευκτα, λάθη μας δεν σημαίνουν ότι οι αντίπολοί μας είχαν δίκιο. Τώρα μπορεί να ξέρω τι θα έκανα ή τι θα απέφευγα. Η ιστορία όμως δεν γράφεται έτσι. Ισως δεν επιμείναμε περισσότερο στη διάδοση των ιδεών, στην ανάλυση του επαναστατικού σχεδίου, στην έκδεση του τελικού στόχου, του κοινωνικού-πολιτικού οράματος, που συνακόλουθα δα σήμαινε και την προσάρτηση περαιτέρω εναρμόνισης των μέσων (αλλά και της εσωτερικής ζωής της οργάνωσης) με τον σκοπό. Θα προσέδετα και τη διστακτικότητα, αναβλητικότητα, των αναγκαίων από τα πράγματα και τις νέες συνθήκες τομών».

■ Μούγκα

Αστραψε και βρόντηξε ο Πάγκαλος (συνέτευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία») στήνοντας τον Ρουσόπουλο στο (πολιτικό) απόσπασμα: «Είναι ένα σκοτεινό φαινόμενο στην πολιτική ιστορία της

«Είναι μια άδηλα σελίδα στις σχέσεις πολιτικής ζωής και ΜΜΕ, αλλά είναι αποτελεσματικός στο άθλιο έργο που έχει αναλάβει να κάνει».

Τι δέλει να πει ο ποιητής; Οχι, βέβαια, ότι ο Ρουσόπουλος μαγεύει με τη γοητεία του τους ιδιοκτήτες των ΜΜΕ. Οι τύποι αυτοί ένα δόγμα έχουν: «εν τη παλάμη και ούτω βοήσομεν». Λέει, λοιπόν, ο Πάγκαλος, εμμέσως πληγ σαφέστατα, ότι ο Ρουσόπουλος είναι αυτός που «μπουκώνει» τους μινιάρχες με κρατικό χρήμα και «δουλείές» για να κάνουν τη δουλειά της ΝΔ. Και τι απάντησε ο Ρουσόπουλος; Μούγκα. Οταν τον ρώτησαν στο press room απάντησε ότι παγίως δεν σχολιάζει τον Πάγκαλο! Ποιος; Ο Ρουσόπουλος που πήρε τηλέφωνο τον Ζούγκλα και επεδίωξε να ρυθμίσει παρασκηνιακά το δέμα των επιδέσεων που δέχεται από το «Πρώτο Θέμα». Τον Πάγκαλο, όμως, δε μπορεί να τον πάρει τηλέφωνο, για ευνόητους λόγους...

■ Για την ταμπακιέρα τίποτα

Μια ολόκληρη σελίδα αφιέρωσε ο σχολιογράφος του «Πριζοσπάστη» [7.11.06] Ν. Μπογιόπουλος για να πει στους αναγνώστες του ότι οι Αμερικάνοι κάνουν παιχνίδια με τις μειονότητες στα Βαλκάνια. Μίλησε για όλα, εκτός από την ταμπακέρα: τελικά υπάρχουν ή δεν υπάρχουν εδνικές μειονότητες στην Ελλάδα; Υπάρχει ή δεν υπάρχει τουρκική μειονότητα στη Θράκη; Πρέπει ή όχι να της αναγνωριστούν όλα τα δικαιώματα και πρώτα-πρώτα το δικαίωμα να προσδιορίζεται εθνικά όπως αισθάνεται; Οι κομμουνιστές έχουν χύσει αίμα υπερασπιζόμενοι το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και το δικαίωμα στον εθνικό αυτοπροσδιορισμό. Πάντοτε έβλεπαν αυτό το ζήτημα από άποψη αρχών και όχι από άποψη πολιτικών σκοπιμοτήτων της άρχουσας τάξης της κυρίαρχης εδνότητας. Ομως τι σχέση έχει ο Περισσός με τον κομμουνισμό;

■ Business as usual

Την ίδρυση ιδιωτικών σχολείων (Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων) αποφάσισε η Εκκλησία της Ελλάδος, ύστερα από εισήγηση του Χριστόδουλου. Προσέξτε, δε μιλάμε για εκκλησιαστικά σχολεία, αλλά για κανονικά ιδιωτικά σχολεία, όπως όλα τα άλλα που λειτουργούν στη χώρα μας. Μάλιστα, ο εκπρόσωπος της ΔΙΣ μητροπολίτης Άλεξανδρούπολης Ανδριμός χαρακτήρισε «φυσικό και επόμενο βήμα, τη δημιουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, δεδομένου ότι η Εκκλησία έχει ήδη παριδικούς σταδιούς». Ευνόητο είναι πως το παπαδαριό ετοιμάζεται να προχωρήσει και στη δημιουργία ιδιωτικών Πανεπιστημάτων μόλις (και αν) αναδεωρηθεί το άρθρο 16 του συντάγματος.

Η κυβέρνηση προσπάθησε να υποβαθμίσει το δέμα. Η Γιανάκου δεν έκανε κανένα σχόλιο και ο γενικός γραμματέας Καραμάνος δήλωσε ότι υπάρχουν ιδιωτικά σχολεία που λειτουργούν υπό συγκεκριμένο καθεστώς (και επομένως, δικαιούνται και οι δεσποτάδες να ιδρύσουν τα δικά τους σαν καλοί επιχειρηματίες). Πιο προκλητικά, όμως, στάθηκε απέναντι στην ανακοίνωση το ΠΑΣΟΚ, με την αρμόδια τομεάρχη του Μιλένα Αποστολάκη να διαπιστώνει απλώς ότι η Εκκλησία της Ελλάδος «αποφάσισε να ακολουθήσει την παράδοση της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας» (!) και να προσδέτει: «Είναι αυτόνοτο ότι το εγχείρημα αυτό, σε ό,τι σχετίζεται με την υλοποίησή του, δηλαδή τη χρηματοδότησή του, αφορά αποκλειστικώς την Εκκλησία. Οι πολίτες στη συνέχεια θα κρίνουν τις προδέσεις και τα αποτελέσματα του εγχειρήματος». Αφού το οικονομικό σκέλος αφορά μόνο την Εκκλησία, τότε γιατί, κυρά μου, να πληρώνουμε εμείς τους παχυλούς μισθούς των παπάδων και των δεσποτάδων;

■ Αρχιερείς της ίντριγκας

Πολύ πρέπει να ζήλεψε ο Μητσοτάκης τις ίντριγκες των δεσποτάδων της Κύπρου, που αναβίωσαν τις λαμπρότερες σελίδες των βυζαντινών συνωμοσιών. Τελικά, αρχιεπίσκοπος εκλέχτηκε εκείνος που είχε πάρει λιγότερο από 5% των λαϊκών ψήφων (εκεί την έχουν γραμμένη τη δέληση του λαού, που υποτίθεται ότι του έχουν δώσει δικαίωμα ψήφου). Αρχιεπίσκοπος, όμως, μόνο για πέντε χρόνια, ύστερα από συμφωνία που υπέγραψε με τον εκλεκτό του ΑΚΕΛ (τον Κύκκου), με εγγυητές τέσσερις άλλους χρυσοφόρους τράγους. Μια συμφωνία που ο Κύκκου επιβεβαίωσε ότι υπάρχει, με δράσος όμως χιλίων πιθήκων δήλωσε ότι δεν είναι δημοσιοποίηση (εμ βέβαια, μη μάθει ο κοσμάκης πώς μοίρασαν τα οφίκια, τις μπιζένες και τον παρά). Και καλά, οι δεσποτάδες έχουν πολλάκις αποδείξει πόσο αδίστακτοι είναι και που γράφουν το λαούτζικο, όμως τα υποτιθέμενα προσδευτικά κόμματα τι δουλειές έχουν μαζί τους και παίζουν στο παιχνίδι;

Δικά τους παιδιά είναι

Δε ξρειάζεται να πούμε, βέβαια, ότι συνιστά πρόκληση ο ολικής η «μαγικιά» του Πολύδωρα, που απειλήσει να παραιτηθεί αν η κυβέρνηση δεν ικανοποιήσει οικονομικά αιτήματα των μπάτσων. Η παραπολιτική πλευρά της υπόθεσης, το αν δηλαδή θα σπρωχτεί σε παραίτηση ο Πολύδωρας ή όχι, δεν μιας απασχολεί. Ούτε η προσπάθεια του Πολύδωρα να αναγορευτεί σε ηγέτη της «λαϊκής δεξιάς» τώρα που ο Παναγιωτόπουλος είναι στην απέξω. Την πολιτική πλευρά, όμως, δεν την έδωσε τόσο ο Πολύδωρας όσο η στάση του Καραμανλή, που «υπό κανονικές συνθήκες» θα έπρεπε να τον αποπέμψει πυξ-λαξ από την κυβέρνηση.

Δεν το έκανε, όμως. Δεν το έκανε όχι γιατί φοβήθηκε τον Πολύδωρα (σιγά το στέλεχος, εδώ τον τιμώρησε με μη συμμετοχή στην πρώτη κυβέρνηση της ΝΔ, λόγω κάποιων δηλώσεών του, κι αυτός τιμώρησε τον εαυτό του με αφονία εξάμηνης διάρκειας). Δεν το έκανε γιατί οι μπάτσοι είναι τα ογαπημένα παιδιά κάθε κυβέρνησης. Είναι τα σκυλιά που πρέπει να τα ταΐσουν, για να «δαγκώνουν» τους άλλους εργαζόμενους όταν διεκδικούν και κινητοποιούνται. Αυτό, άλλωστε, είχε κατά νου και ο Πολύδωρας όσο η παίξε μάργκας. Δε μπορεί-σκέφτηκε κάπι θα δώσουν και για μπορώ να το κεφαλαιοποιήσω πολιτικά αυτό το κάπι.

Η συνάντηση Αλογοσκούφη-Πολύδωρα ήταν να γίνει χτες, οπότε δεν γνωρίζουμε το αποτέλεσμά της. Ομως, στην ενημέρωση των δημοσιογράφων για τα αποτελέσματα του Esofin, που έκανε ο Αλογοσκούφης την Τετάρτη, άφησε να διαφανεί ότι «κάπι θα δώσει». Είπε χαρακτηριστικά, απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφου: «Για το θέμα των αστυνομικών στο οποίο αναφερθήκατε, θα έχω μια συνάντηση με τον κ. Πολύδωρα την Παρασκευή. Δεν έχω να πω τίποτα μέχρι τότε, απλώς να υπενθυμίσω ότι έχει προβλεφθεί ένα σημαντικό επίδομα για τους αστυνομικούς, το οποίο διδεταιήδη από το τελευταίο τρίμηνο

του 2005 σε δόσεις. Ζητούνται κάποιες βελτιώσεις στη διαδικασία, με την οποία χορηγείται αυτό το επίδομα. Αυτές τις βελτιώσεις θα τις συζητήσουμε με τον κ. Πολύδωρα και θα δούμε πιένα εφικτό να γίνει στα πλαίσια του προϋπολογισμού».

Συγκίνετε αυτή τη στάση με τη στάση της κυβέρνησης απέναντι στα αιτήματα των δασκάλων, με την άρνησή της να δώσει σε μία ή δυο δόσεις το επίδομα των 105 ευρώ (που δεν ήταν αίτημα της απεργίας, αλλά προτεινόταν ως διέξοδος από πολλές πλευρές) και θα καταλήξετε στο ίδιο συμπέρασμα με μας: οι δάσκαλοι δε θεωρούνται απαραίτητοι, σε αντίθεση με τους μπάτσους.

■ Για τον παρά τα κάνεις όλα

Χέρι-χέρι ΓΣΕΕ-ΣΕΒ

τη βούλα της ΓΣΕΕ) να ενδιαφέρονται για τους ανέργους. Από την άλλη, έχουμε για πρώτη φορά πρόταση να ασχολείται με τα θέματα της ανεργίας και των ανέργων, αναλαμβάνοντας οι κοινωνικοί φρείς ΓΣΕΕ - ΣΕΒ - ΓΣΕΒΕΕ - ΕΣΕΕ. Απαίτηση όλων των κοινωνικών εταίρων είναι ότι η ευθύνη, ο ελεγχος και η διαχείριση του ΛΑΕΚ, οι πόροι του οποίου προέρχονται καθαρά από χρήματα των εργαζόμενων και των εργοδοτών, να ανατεθεί στους ίδιους τους φρείς οι οποίοι τον χρηματοδοτούν. Επιπροπή τεχνοκρατών έχει διαμορφώσει το ολοκληρωμένο σχέδιο με σαφή στοχοθέτηση, καθορισμένες προτεραιότητες και χρονοδιέγραμμα υλοποίησης της πρότασής μας που προβλέπει την μετατροπή του ΛΑΕΚ σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Κοινή δέσμευση των κοινωνικών εταίρων είναι ότι θα αναλάβουν και άλλες τέτοιες πρωτοβουλίες διεύρυνσης της συνεργασίας σε όσα θέματα μπορούν να υπάρχουν συμπτώσεις θέσεων».

Φυσικά, όλη η φασαρία γίνεται για το παραδάκι. Και οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές και οι καπιταλιστές του ΣΕΒ και των άλλων συνδικάτων θέλουν να διασχειρίζονται μόνοι τους τα λεφτά του ΛΑΕΚ και να μην τα χρηματοποιήσει η κυβέρνηση για το «Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης» που ετοιμάζει. Για τους ανέργους και την ανεργία

μιούζει με πταίσμα. Τι ήθελε η ΓΣΕΕ και ζήτησε αυτή τη συνάντηση; Να τους πει -λέει- για την εγκύλιο Κεδικόγλου. Και βέβαια, αυτοί δεν είναι κουτοί να πάρουν θέση. «Επιφυλάχθηκαν να μεταφέρουν τις απόψεις αυτές και να θέσουν το ζήτημα στο Δ.Σ. της Ενωσης και στη Γενική Συνέλευση της 3ης Δεκεμβρίου 2006 και στην οποία θα αποφασίσουν σχετικά».

■ Και με τους εισαγγελείς

Μπροστά στα παραπάνω, η συνάντηση της ΓΣΕΕ με τον Πρόεδρο και μέλη τ

Φτιάχνουν κλίμα

Αέρα πήρε η Μαριέττα Γιαννάκου μετά το κλεισμό της μεγάλης απεργίας των δασκάλων και τη διαφοριμένη απόσυρση από τη σκηνή των μαθητικών καταλήψεων.

Με ύφος χιλίων καρδιναλίων διεμήνυσε πως δεν πρόκειται να υπάρξει χρηματοδότηση στα Πανεπιστήμια αν δε γίνουν δεκτές οι «μεταρρυθμίσεις», αν δεν υπάρξει δέσμευση από την πανεπιστημιακή κοινότητα σ' ένα πακέτο συμφωνίας, υπονοώντας σαφώς την αξιολόγηση (εξ ου και ο παραστατικός τρόπος σύνδεσης αξιολόγησης-χρηματοδότησης) και το νόμο πλαισίου.

Από κοντά άνοιξε το στόμα του και ο Βερέμης (ο πρόεδρος του ΕΣΥΠ πάρει πακέτο με την υπουργό Παιδείας) και δήλωσε ότι ο νόμος για την αξιολόγηση «θα μπει μπροστά αμέσως», αφού ολοκληρώθηκε και η συγκρότηση του Οργάνου που θα κάνει τις αξιολογήσεις. Με το χαρακτηριστικό του δε χουλιγκανικό ύφος είπε για τις αντιδράσεις ενάντια στο νόμο: «Δεν πα' να υπάρχουν αντιδράσεις, τώρα είναι νόμος. Οποιος αντιδρά στο νόμο είναι παράνομος. Ο νόμος είναι νόμος. Μπορεί κανείς να αρνηθεί να κάνει αυτό που επιβάλλει ο νόμος; Τότε πάει φυλακή».

Στην άσκηση εκβιασμού για την αποδοχή της κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου, που περιέχεται στο σχέδιο νόμου για το νέο νόμο πλαισίου, κατευθύνεται και το έγγραφο του προϊσταμένου της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης προς τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση, ώστε να μπουκάρουν οι μπάτσοι στα Πανεπιστήμια χωρίς την άδεια της Συγκλήτου, ενώπιοι και του γιορτασμού του Πολυτεχνείου, καθώς και όλη η ατμόσφαιρα που έντεχνα καλλιεργείται όλο το τελευταίο διάστημα.

Και αφού βεβαίως διαμορφώνεται το κλίμα, στη συνέχεια βγαίνουν η Μαριέττα Γιαννάκου και ο Πολύδωρος και παριστάνουν τους υπεράνω, δηλώνοντας πως δεν θα κάνουν τίποτε χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των πανεπιστημιακών.

Ωστόσο ο υπουργός των μπάτσων έκανε πιο λιονά αυτό που επιδιώκει από την πανεπιστημιακή κοινότητα: Να επιβεβαιώσει απλά το αυτόφωρο της διαδικασίας (σε περίπτωση που υπάρχουν «εγκληματικά» επεισόδια ή γεγονότα) και τα άλλα είναι απλά υπόθεση της αστυνομίας.

Καρπεροί σπόροι σε γόνιμο έδαφος

«Δεν ξέρουμε ακριβώς τι θελούμε, εκείνο που ξέρουμε όμως είναι ότι αυτό που έχουμε δεν μας αρέσει». Ήταν τα λόγια μιας μαθήτριας του Λυκείου από την Κέρκυρα, που άφησαν άφωνους τους τηλεκανόντας που την φιλοξενούσαν στην εκπομπή τους. Τα λόγια τούτα αποτυπώνουν την κινητήρια δύναμη των μαθητικών καταλήψεων.

Τη δύναμη που βγάζει περιοδικά στον ογώνα γενέτες μαθητών, που δε διαθέτουν προηγούμενη αγωνιστική εμπειρία.

Το αυταρχικό, απάνθρωπο, ταξικό σχολείο είναι η αιτία που πυροδοτεί τις μαθητικές καταλήψεις.

Τα παιδιά δε ζουν, δε χαιρούνται, δε μαθαίνουν.

Με τους χυμούς της νιότης τους θαμμένους μέσα τους, ξημεροβραδιάζονται πάνω από απωθητικά σχολικά εγχειρίδια προσπαθώντας ν' αποστηθίσουν αμέτρητες πληροφορίες, που πολλές φορές υπερβαίνουν τις νοητικές τους δυνατότητες, αδυνατώντας να τις συνθέσουν, κάνουν αγώνα δρόμου να προλάβουν τα φροντιστήρια για να εφοδιαστούν με τεχνικές και συνταγές επιτυχίας, πνίγονται στη θάλασσα ενός ατέλειωτου όγχους για το βαθύμιο, τις ατέρμονες εξετάσεις, την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο απ' την οποία νιώθουν πως κρέμεται σαν εύθραυστη κλωστή το μέλλον, η ζωή τους.

Ολα γύρω τους γκρίζα, θολά, μιζέρα. Οι τούχοι του σχο-

λείου, τα καρκελόφραχτα παράρθυρα, οι σπασμένες τουαλέτες, οι άδειες αυλές, οι ζεστές σχέσεις με τους καθηγητές που δε βρίσκουν έδαφος ν' ανθίσουν, η αποσύνταξη του γονιού που πασχίζει ολημερίς για το μεροκάματο, η άδεια τοσέπη των ίδιων και των πατεράδων τους, το αβέβαιο μέλλον.

Μέσα σ' ένα τέτοιο τοπίο, η μάθηση δεν είναι χαρά, αλλά καταναγκασμός.

Και τούτος ο καταναγκασμός έγινε δυσβάσταχτος από τη στιγμή που το σχολείο υποτάχτηκε κυριολεκτικά στις εξετάσεις, ειδικά σ' αυτές που κρίνουν την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Βία εισπράττει καθημερινά ο μαθητής.

Γι' αυτό και βάζει λουκέτο στο σχολείο. Γι' αυτό και απελευθερώνεται στις καταλήψεις. Ανακαίνει αεράκι ελευθερίας, κάνει φίλους, αναπτύσσει δεσμούς αλληλεγγύης, συντροφικότητας, αισθάνεται μέλος της κοινότητας και όχι πιόνι στο παιχνίδι του άγριου ανταγωνισμού, βρίσκει τρόπους έκφρασης της δημιουργικότητας που κρύβει μέσα του και δίνει σάρκα και οστά σ' αυτή με αυτοσχέδια θεατρικά δρώμενα, μουσικές βραδιές, ζωγραφίες στους τοίχους και εφευρετικά συνθήματα και στιχάκια για τα πανό των διαδηλώσων.

Ανάγκη ν' αναπνεύσει έχει τούτος ο μικρός σκληρότατα εργαζόμενος. Γι' αυτό και βλέπεις 13χρονα να πανηγυρί-

ζουν πίσω απ' τα κάγκελα και τις αμπαρωμένες αυλόπορτες των σχολείων.

Οταν ανάψει το φυτίλι, τα παιδιά -είναι σήγουρο- πως θα βρουν να γράψουν συνθήματα στις παντίέρες τους. Άλλωστε είναι τόσα τα προβλήματα... βάρος ασήκωτο στην πλάτες τους.

Παλιά ήταν το πόιντ-σύστημα του Κοντογιαννόπουλου, έπειτα η «μεταρρύθμιση Αρσένη» και ο εξεταστικός της μαραθώνιος των 14 μαθημάτων, τώρα η «βάση του θανάτου», το 10, που πετά στα αζήτητα δεκάδες χιλιάδες παιδιά, η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, το δωρεάν δημόσιο σχολείο, η εισβολή των εταιριών στα σχολεία, η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, το άρθρο 16 του

Συντάγματος που ανοίγει διάπλατα την πόρτα στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Μπορεί όλα τούτα τα παιδιά της κατάληψης να μην αντιλαμβάνονται πλέρια την ουσία και το εύρος των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Νιώθουν όμως πολύ κολά τη βαθιά αδικία που γίνεται σε βάρος των φτωχών, μισθοσυντήρητων οικογενειών τους. Τρομοκρατούν τα μάτια τους η καρμανιόλα της βάσης του 10, το ότι οι γονείς τους ζορίζονται όλο και πιο πολύ να πληρώσουν τα δίδακτρα των φροντιστηρίων και να βουλώσουν τ' αυξανόμενα ελείμματα του κατ' επίφαση δωρεάν σχολείου, η προσπτική να πεταχτούν απ' το σχολείο ή και να μη σπουδάσουν, ο εξόφθαλμος ταξικός διοχωρισμός ανάμεσα σε πατρίκιους και πληβείους με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Η νεολαία διαθέτει πλούσιους και ευαίσθητους αισθητήρες κι ας θέλουν κάποιοι κρυπτοφασίστες κονδυλοφόροι να τη βγάζουν όχρηστη.

Η συγκίνηση, ο ενθουσιασμός, η συλλογική προσπάθεια για κάτι μεγάλο, κοινωνικά ηθικό και δίκαιο, που έβγαλαν το μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα του καλοκαιριού και η μεγάλη απεργία των δασκάλων άγγιξαν τις χορδές της μαθητικής νεολαίας.

Οι μεγάλοι τούτοι αγώνες έριξαν σπόρο σ' ένα πρόσφορο και γόνιμο έδαφος. Και γι' αυτό φύτρωσαν και πάλι οι καταλήψεις.

Γιούλα Γκεσούλη

Εκβιασμοί με τις «χαμένες ώρες»

Το υπουργείο Παιδείας που διατηρεί ακόμα και σήμερα, έπειτα από τη μεγάλη απεργία των 6 εβδομάδων των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας, τα χιλιάδες κενά στα σχολεία (πάνω από 500 τα κενά δασκάλων-καθηγητών μόνο στην Κρήτη), που δεν έχει φροντίσει σε πολλές περιπτώσεις να σταλούν στους μαθητές όλα τα βιβλία, «θυμήθηκε» τώρα τις «χαμένες ώρες» και έβαλε επιτακτικά το θέμα της «αναπλήρωσής» τους.

Στην ουσία, το υπουργείο ασκεί εκβιασμό στους δασκάλους, αποτρέποντάς τους από κάθε περαιτέρω σκέψη για κινητοποίησης μέσα σ' αυτή τη σχολική χρονιά, επιχειρώντας συνάμα να τους επιχειρίσεις σε πρόβλημα.

φανίσει απολογούμενους απέναντι στους γονείς. Εκβιάζει όμως και τους γονείς και τα παιδιάν των πατέντες να γίνει αποδεκτή.

Προτάσεις για επέκταση κατά μια ώρα του καθημερινού ωρολόγιου προγράμματος, για μάθημα τα Σάββατα, για περιορισμό των αργιών, για κόψιμο εκδρομών, επισκέψεων κ.λπ. πρέπει να απορριφθούν σαν απαράδεκτες, γιατί εντατικοποιούν παραπέρα το σχολείο και εξοντώντων το μικρό μαθητή.

Αλλωστε οι δυνατότητες των πατέντων δεν είναι απεριόριστες, ώστε αυτά να βοηθήσουν τα παιδιά τους στο σπίτι γιατί δε διαθέτουν τις γνώσεις αλλά και το χρόνο. Πρέπει να αναδείξουν το βρόμικο ρόλο της «ευελικτής ζώνης» μέσα στα αναλυτικά και ωρολόγια προγράμματα, ως ένας εύσχημος διανθισμέ-

νος με παιδαγωγικές σάλτσες τρόπος, ώστε να π

■ Ασφαλιστικό πολυνομοσχέδιο

Η κυβέρνηση επιτίθεται, η ΓΣΕΕ συγκαλύπτει

Στη συνέντευξη Τύπου που Σάρδωσε η ΓΣΕΕ στα γραφεία της την περασμένη Πέμπτη για το πολυνομοσχέδιο-σκούπα του Σ. Τσιτουρίδη, με κύριο εισηγητή τον πρόεδρό της, φρόντισε να αποσιωπήσει σημαντικές ρυθμίσεις του, να υπερτονίσει άλλες και να κρύψει το γεγονός ότι για αρκετές απ' αυτές ο Τσιτουρίδης πάτησε σε ρυθμίσεις που είχαν εισοχθεί από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Σε άλλες στήλες αναφερόμαστε σε δύο σημαντικές ρυθμίσεις του πολυνομοσχέδιου Τσιτουρίδη με τις οποίες, πρώτο δύνεται η δυνατότητα στους γαλακτοβιομήχανους, καπνοβιομήχανους κ.λπ. να ασφαλίζουν για 6 μήνες τους εποχικούς εργάτες που προσλαμβάνουν στον ΟΓΑ και όχι στο ΙΚΑ (μιλάμε για εκαποντάδες χιλιάδες εργάτες) και δεύτερο υποχρεώνονται όλοι οι ασφαλισμένοι (και όχι μόνο αυτοί που ασφαλίζονται στο ΙΚΑ) να πληρώνουν συμμετοχή στις δαπάνες για την προληπτική ιατρική. Σ' αυτές τις διατάξεις αναφέρθηκε ο Α. Καλύβης άσομα και όχρωμα και

το έκανε μόνο και μόνο γιατί την προηγούμενη μέρα του τις είχαμε γνωστοποιήσει και του είχαμε επισημάνει τις μεγάλες τους επιπτώσεις τόσο στα οικονομικά του ΙΚΑ όσο και στους ασφαλισμένους. Ρωτήσαμε, λοιπόν, τους Σ. Ρομπόλη και Γ. Ρωμανιά, που είναι σύμβουλοι της ΓΣΕΕ επί των ασφαλιστικών ζητημάτων, αν αποσιώπησαν αυτές τις ρυθμίσεις γιατί τις θεωρούν δευτερεύουσας σημασίας ή επειδή εκτίμησαν ότι η γνωστοποιούσα τους και ταυτόχρονα η καταγγελία τους θα δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα στην κυβέρνηση και στα διάφορα καρτέλ (γάλακτος κ.λπ.). Ο Σ. Ρομπόλης που απάντησε για λογαρασμό και των δύο, δήλωσε ότι στο κείμενο που μοιρασαν κάπου αναφέρονται ότι με τις ρυθμίσεις γενικά -και όχι τις συγκεκριμένες- δημιουργούνται μεγάλες απώλειες στα έσοδα του ΙΚΑ. Στην επιμονή μας να απαντήσει στα δύο ερωτήματα, αρνήθηκε να πει το παραμικρό.

Οι καναλάρχες και οι εφημερίδας έχουν παγιώσει την τακτική να υποχρεώνουν συμμετοχή στις δαπάνες για την προληπτική ιατρική. Σ' αυτές τις διατάξεις αναφέρθηκε ο Α. Καλύβης άσομα και όχρωμα και

συντάκτες να εργάζονται με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών και να ασφαλίζονται στον Οργανισμό Ασφαλίσης Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ). Οποιος όμως συντάκτης προσέφυγε στα δικαστήρια και προσέβαλε αυτή την εργασιακή σχέση κέρδισε την υπόθεση, γιατί αυτή η σύμβαση υποκρύπτει εξηρτημένη εργασία. Οι καπιταλιστές υποχρεώνονται να τους ασφαλίζουν στο ΤΣΠΕΑΘ. Ερχεται τώρα ο Τσιτουρίδης και με την παρ. 9γ του άρθρου 39 του πολυνομοσχέδιου νομιμοποιεί την τακτική των καπιταλιστών να συνεχίζουν να υπογράφουν συμβάσεις έργου και να ασφαλίζουν τους εργαζόμενους δημοσιογράφους στον ΟΑΕΕ και καθιστά άκυρες τις αποφάσεις των δικαστηρίων που θεωρούσαν τις συμβάσεις αυτές ως συμβάσεις εξηρτημένης εργασίας και έβγαζαν πράξεις καταλογισμού σε βάρος των καπιταλιστών που δεν κατέβαλαν τις εργαδοτικές εισφορές στο ΤΣΠΕΑΘ. Οι αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ θεώρησαν χρέος τους ν' αναφερθούν σ' αυτή τη νομιμοποίηση της πρα-

κτικής των εφημεριδάδων και καναλαρχών και να καταγγείλουν την κυβέρνηση. Τίποτα το μεμπτό ως προς αυτό, όμως, η επιλεκτικότητα «βγάζει μάτια».

Εδώ και χρόνια με νόμους του ΠΑΣΟΚ το δημόσιο και οι δημοτικές επιχειρήσεις προσλαμβάνουν συμβασιούχους με συμβάσεις έργου με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών και τους ασφαλίζουν στον ΟΑΕΕ. Από το Σεπτέμβρη το καθεστώς αυτό γενικεύτηκε στις δημοτικές επιχειρήσεις και στους δήμους και οι συμβασιούχοι παίρνουν 550 ευρώ το μήνα. Με την παρ. 2 του άρθρου 53 του πολυνομοσχέδιου το καθεστώς αυτό διαιωνίζεται. Επιπλέον, νομιμοποιεί εκείνες τις δημόσιες υπηρεσίες ή δημοτικές επιχειρήσεις που μέχρι το Σεπτέμβρη του 2002 είχαν ασφαλίσει τους συμβασιούχους στον ΟΓΑ και τους επιτρέπει, εάν είχαν προσλάβει αγρότες ως συμβασιούχους και τους ασφαλίσαν στο ΙΚΑ, να ζητήσουν και να πάρουν πίσω τις εργαδοτικές εισφορές! Και γ' αυτή την αντεργατική ρύθμιση και των δύο κυβερνήσεων, που προκαλεί μεγάλη απώλεια εσό-

δων από τη μη καταβολή των εργαδοτικών εισφορών στο ΙΚΑ, οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΓΣΕΕ δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να κάνουν έστω και μια νέα.

Το 2005, το ΙΝΕ-ΓΣΕΕ με πολυσελίδη μελέτη ισχυρίζόταν, ότι για να μπορέσει το ΙΚΑ να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του πρέπει η κρατική συμμετοχή να αυξηθεί από 1% σε 2,7% του ΑΕΠ επησίως. Στη συνέντευξη που έδωσε η ΓΣΕΕ τόσο ο πρόεδρός της όσο και οι άλλοι παρευρισκόμενοι «έχασαν» να επαναλάβουν το αίτημα για 2,7% του ΑΕΠ. Περιορίστηκαν μόνο να αναφέρουν την πρόβλεψη του αντιασφαλιστικού νόμου 3029/2002 για το 1%. Συγκεκριμένα, ότι το 2008 πρέπει να δοθούν στο ΙΚΑ από τον κρατικό προϋπολογισμό 3,36 δισ. ευρώ, ενώ από το 2009 πρέπει να δίνεται στο ΙΚΑ 1% του ΑΕΠ επησίως από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Εδώ και χρόνια έχουμε πολλές φορές αναφερθεί στο ότι από το 1981 οι κυβερνήσεις, πράσινες και μπλε, και οι διοικήσεις του ΙΚΑ κλέβουν από το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ) (πρώην ΙΚΑ-ΤΕΑΜ) τα αποθεματικά του. Τον τελευταίο χρόνο έχουμε κατ' επανάληψη γράψει ότι ο Μ. Κοντοπάνος και η Ρ. Γκούβαρη, εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ στο ΔΣ του ΕΤΕΑΜ, έβαλαν φαρδιά πλατιά την υπογραφή τους στην υπαγορεύμενη από τους Ι. Βαρθολομαίο και Π. Παναγιωτόπουλο απόφαση του ΔΣ του ΕΤΕΑΜ, ότι το χρέος του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ ανέρχεται σε 2 δισ. ευρώ περίπου. Ο Μ. Κοντοπάνος είχε ενημερωθεί από εμούς, όμως έβαλε την υπογραφή του. Ακόμη και την παραμονή της συνέντευξης υπεραμυνόταν της στάσης του, λέγοντας ψέματα, ότι δίθεν δεν υπάρχουν στοιχεία για το συνολικό χρέος του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ! Στο κείμενο που μοιράστηκε από τη ΓΣΕΕ και που περιλήψη του διαβάστηκε στη συνέντευξη από τον πρόεδρό της, το χρέος του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ υπολογίζεται σε 5 δισ. ευρώ. Ρωτήσαμε τον

ασφαλίζονται μετά την 1η Γενάρη του 1993. Τότε, με δημοσιεύματά μας αναγκάσαμε τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ να παρέμβουν στον πρώην υπουργό Ν. Χριστουδουλάκη και να τον υποχρεώσουν να πάρει πίσω την τροπολογία με την οποία καταργούσε αυτή τη διάταξη. Ομως, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έκοψε με μαφιόζικο τρόπο την κρατική συμμετοχή στον κλάδο υγείας, λοιπόν, την πονηρή σκέψη, ότι αναφέρονται μόνο στο 2007, γιατί και τυπικά έχουν παραιτηθεί από τη διεκδίκηση των κλεμμένων για τα έτη 2004, 2005 και 2006.

Συμπέρασμα: Εχουμε μια ακόμη απόδειξη του ότι η ΓΣΕΕ έχει μετατραπεί εδώ και πολλά χρόνια σε όργανο του κεφαλαίου και γ' αυτό είναι επιτακτική η ανάγκη για ανεξάρτητη ταξιδική οργάνωση και πάλι της εργατικής τάξης.

■ Οχι στην παράδοση του Τζ. Ασπάμ

Δε νομίζουμε ότι χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε για το ότι η έκδοση εντάλματος σύλληψης του προέδρου των Πακιστανών μεταναστών στην Ελλάδα Τζαβέτ Ασπάμ είναι μια στημένη υπόθεση, μέσω της οποίας οι βρετανικές υπηρεσίες, σε συνεργασία με το δικτατορικό καθεστώς του Μουσάραφ θέλουν να τον εκδικηθούν για τη στάση που κράτησε στην υπόθεση των γκανγκοτερικών απαγωγών Πακιστανών. Πήγαν και άλλη φορά να του στήσουν κατηγορία και αθωώθηκε από ελληνικό δικαστήριο. Το ελληνικό κράτος είναι υποχρεωμένο να του χορηγήσει το πολιτικό άσυλο που ζήτησε και αν έχουν στοχεία για εμπλοική του σε κυλώματα να τα στείλουν και να τα δούμε. Τελεία και παύλα.

■ Προληπτική ιατρική

Θα πληρώνουν συμμετοχή και οι ασφαλισμένοι

Οι Σ. Τσιτουρίδης και Ι. Βαρθολομαίος, υπουργός Εργασίας και διοικητής του ΙΚΑ αντίστοιχα, σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου στην οποία παρουσίασαν τον προϋπολογισμό του ΙΚΑ για το 2007, μίλησαν για την ανάγκη εκλογίκευσης των δαπανών για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με την τοποθέτησή τους αυτή προσπάθησαν να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα για να αποδεχτούν όλοι οι ασφαλισμένοι -και όχι μόνο αυτοί που ασφαλίζονται στο ΙΚΑ- τη διάταξη του πολυνομοσχέδιου Τσιτουρίδη, με την οποία προβλέπεται για πρώτη φορά συμμετοχή των ασφαλισμένων στην προληπτική ιατρική με σκοπό την έγκαιρη διάγνωση και τη λήψη μέτρων για την πρόληψη της εκδήλωσης ή την αποτροπή της εμφάνισης νοσηρών καταστάσεων.

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μπορεί να ορίζεται συμμετοχή του ασφαλισμένου στις δαπάνες προληπτικής ιατρικής που προβλέπονται από το άρ-

θρο 33 του ν. 2676/1999».

Παραθέτουμε το άρθρο 33 για να δούμε ποιες ιατρικές εξετάσεις συμπτεριλαμβάνονται στην προληπτική ιατρική και ποιο

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ Το «κατηγορώ» του Χριστόδουλου Ξηρού, πριν αποχωρήσει από το έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού

Οι επαναστάτες δε λογοδοτούν σε δικαστήρια, παρά μόνο στο λαό και την Ιστορία

υποτέλειας.

Η πνευματική γηγειά του τόπου μας. Εχει κι αυτή το μεριδιό της. Εχει βέβαια να επιδείξει πρωτοπόρους αγωνιστές που συνετέλεσαν τα μέγιστα στην ακρύπνιση της εθνικής συνειδησης αλλά και του αγωνιστικού φρονήματος του λαού μας. Συμμετέχαν και σε εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες και σε κοινωνικούς αγώνες, σε ταξικές συγκρούσεις. Άλλα αυτοί δυστυχώς είναι οι ολίγοι. Θα έλεγα είναι η εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα. Γιατί ο κανόνας είναι συντριπτικός. Αυτοί που αφέσκονται να αυτοαποκαλούνται πνευματική γηγειά είναι άκρως απογοητευτικοί. Από τον Οθωναν και τους Γλυκερίους μέχρι τον Εμφύλιο και τη χούντα, οι σεβαστοί πνευματικοί ταγοί μας μόνιμοι λιβανιστές της εκάστοτε εξουσίας, γλείφτες των ισχυρών, των εξουσιαστών, απολογητές της υποτομής και της ενδομολείσις. Δεν είναι μακριά ο εποχές που διακήρυξαν τους νέους Παρθενώνες και τα λοιπά ελληνοχριστιανικά ιδεώδη. Το ζοφερό εκείνο καλοκαίρι του 2002, εκτός από ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις, απλώς ελαφρών δια της απουσίας τους. Οταν θεμελιώδη δικαιώματα καταπατούνταν, όταν κατακτήσεις πετίονταν στα σκουπίδια, όταν η κοινή λογική ριχνόταν στα αζήτητα, όταν προτάνευε η λαρναία του τρόμου, όλοι αυτοί οι χαμαίλεοντες δεν βρήκαν μια λέξη να αφρωσόσουν.

Και αυτά μόνο; Στυγνοί δολοφόνοι, δεν συγχρέσαν ποτέ τους αγνούς αγωνιστές: τον Γιώργο Οικονόμου, αυτόν που ξεσήκωσε το λαό της Υδρας και τους έσυρε από τη μύτη στην κυριολεξία στην επανάσταση του '21, τον δολοφόνησαν σε ενέδρα έξω από το Αργος τα τσανάκια των εφοπλιστών. Τον Οδυσσέα Ανδρούτσο ο Μαυροκορδάτος, ο πρόπτατός σας. Όλο το πρώτο δάνειο που πήρε από την Αγγλία το έδωσε στον Γκούρα για να δολοφονήσει τον Ανδρούτσο. Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης δολοφονήθηκε πισώπλατα στο Φάληρο. Οι Κολοκοτρώνης και Πλαταπούτας εις θάνατον. Νικηταράς ο «Τουρκοφάγος»: πέθανε από πτείνα. Και τόσοι άλλοι.

Ούτε εμάς θα μας συγχωρέσετε ποτέ, γιατί τολμήσαμε να αγωνιστούμε, γιατί δεν τα «πιάσαμε». Ενοχοι.

Στα ίδια πάντα χρνάρια με τους πρώτους διδάξαντες, η ξενόδουλη άρχουσα τάξη μας οδήγησε στις περιπέτειες του 1ου Παγκόσμιου, ευθύνεται απόλυτα για το ξεπούλημα και την καταστροφή του Μικρασιατικού Ελληνισμού και τα ίδια και χειρότερα στην Κατοχή: μωραγορίτες, δοσιλογιοί και λοιποί εθνικόρρονες. Τα ίδια και μετά την Κατοχή, τα ίδια και μετά τον Εμφύλιο με τα ΜΑΤ, με τις αμερικανικές βούθιες, με τους Ωνάσηδες, τους Λάτσηδες, τους Νιάρχους, τους Βαρδινογιάννηδες. Ολοι αυτοί, με την αξία τους, πιστοί υπηρέτες πάντα των ξένων, αλλά κυρίως φορείς των υψηλών ιδανικών: της αρπαγής, της λεγλασίας και της

θρωσκής, δημιούργησαν το ζοφερό κλίμα της τρομο-υστερίας, χωρίς το οποίο δεν ήταν δυνατό να στηθεί η κατηγορία και η καταδίκη, συμπληρώνων εγώ. Δεν είναι κάπι που ανακαλύφθηκε σήμερα, δεν είναι κάπι το πρωτοφανές. Τα ΜΜΕ σε όλες τους τις μορφές ήταν πάντα και παραμένουν στυλοβάτες της εκάστοτε εξουσίας. Από τους βάρδους των προϊστορικών χρόνων που υμνούσαν και λιβάνιζαν την τότε εξουσία, τους ήρωες βασιλείς, από τους πληρωμένους καλαμάρδες όλων των εποχών, μέχρι τους σημερινούς παντογνώστες τημητές των πάντων στα τηλεοπτικά παράθυρα και τις επιφυλλίδες, τους καλοταϊσμένους πράκτορες της ενημέρωσης, δεν έχει αλλάξει απολύτως τίποτε. Ούτε το ήθος, ούτε το ύφος. Εποι, από την εποχή του Τρωικού πολέμου αικόνη βλέπουμε πως παρουσιάζει ο Ομηρος τον πρώτο επαναστάτη αντάρτη της Ιστορίας, τον Θερσίτη, πως τον περιγράφει με τα πιο μελανά χρώματα: «άσχημος, καμπούρης, κακότροπος, τεμπέλης», ο κατάλογος απελείωτος. Ο Σπάρτακος σταυρώθηκε, οι «αιρετικοί που σφάζουν τα παιδιά τους για να πιουν το αίμα», οι «κατσαπλιάδες», οι «Χαϊνδρές», οι «ικλέφτες», οι «κομμουνιστο-συμμορίτες με τα κονσερβοκύτια» -θα τους θυμάστε-, οι «αιμοσταγείς ωνινες», οι «τρομοκράτες». Μέχρι σήμερα δεν άλλαξε απολύτως τίποτα. Ακόμη και τις ίδιες λέξεις χρησιμοποιούν: «ανεπάγγελτοι, τεμπέληδες, αιμόρφωτα γκράβαρα, συμμορίτες, αιμοσταγείς ωνινες». Ο γνωστός Μαργαρίτης με τα τάπερ δεν έψαξε και πολύ -θα τα θυμάται από τα νιάτα του.

Το όργιο, το πανηγύρι της τρομο-λαγνείας και της τρομο-υστερίας, που ήταν ολοφάνερα καθοδηγούμενο και χρηματοδοτούμενο από ένα και ντόπια κέντρα, ξεκίνησε αμέσως μετά την έκρηξη της βόμβας στον Πειραιά. Τα ΜΜΕ και ιδίως τα ηλεκτρονικά, που δεν χρειάζονται και παρακάλια για να σταυρώσουν οποιονδήποτε, χάρη της ακροαματικότητας, που δεν διστάζουν μπροστά σε τίποτα στο όνομα της δήθεν ενημέρωσης, εδώ που παρεμπιπότντως έρεε και το χρήμα άφθονο, έσπασαν όλους τους φραγμούς. Εφτασαν την αντικειμενικότητα σε δυσθεώρητα ύψη! Και δεν μίλα ρόγια για τις προφητείες και τις δήθεν προβλέψεις που προηγήθηκαν των συλλήψεων. Γιατί κι αυτός ο άθλος επετεύχθη. Προέβλεψαν, όπως ειδούμε, το περιεχόμενο των ομολογιών μέρες πριν διδύσουν, τις περιέγραψαν με λεπτομέρειες, φωτογράφισαν αυτούς που επρόκειτο να συλληφθούν. Σας τα έχω πει.

Σε άρθρο του στις 11/7/2002 στο «Βήμα» ο γνωστός πληρωμένος κοντυλοφόρος Παπαχελάς προφήτευε με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες αυτό που θα ακολουθήσει. Λέει: «...το απελείωτο πανηγύρι που ζούμε στις τηλεοπτικές οθόνες μας αυτές τις μέρες δεν είναι τίποτα μπροστά σε όσα θα ζήσουμε τις επό-

μενες εβδομάδες» και εξηγεί παρακάτω: «Άλλο αναρχικός, άλλο Κύνημα κατά της παγκοσμιοποίησης κι άλλο ο δολοφόνος και κλέφτης». Δεν επρόκειτο φυσικά για προφητεία. Δίνει ανοιχτά τη γραφμή που έχει χαραχθεί από τα ντόπια και ξένα κέντρα και που θα ακολουθήσει κατά γράμμα. Πράγματι, ένα απελείωτο πανηγύρι των παντογνωστών παραθυράκηδων με υπόδειξη υπόπτων, με δημιουργία ενόχων, με στήσιμο των περιβόλητων αναγνωρίσεων, που είναι ολές δικά τους επιτεύγματα. Τόνοι λάσπης και συκοφαντίας! Γενές δεκατέσσερις όχι μόνο σε ύποπτους, όχι μόνο σε συγγενείς μέχρι έβδομου βαθμού, όχι μόνο σε φλους, σε γείτονες, αλλά και σε όποιου είχε τολμήσει να μας πει καλημέρα. Τα ζήσαμε όλοι. Τα ζήσατε κι εσείς. Τα θυμάστε;

Καταπάτησαν κάθε ιερό δικαίωμα. Δεν σεβάστηκαν τίποτα. Ούτε προσωπικά δεδομένα, ούτε οικογενειακά άσυλα, ούτε ανηλικά παιδιά, ούτε γέροντες και αρώρουτους. Η κάθε μορφή δεοντολογίας πετάχτηκε ανηλεώς στα σκουπίδια. Οχι μόνο καταπάτησαν τους νόμους, όχι μόνο κουρεύλιασαν το Σύνταγμα, οργύισαν. Οχι απλώς βίασαν κάθε έννοια λογικής αλλά ασέλγησαν και πάνω στο πτώμα της. Και έρχεστε εδώ υπότερα και μας μίλατε για τεκμήριο αθωότητας...! Ποιον κοροΐδευτε; Τα ΜΜΕ και ιδίως τα ηλεκτρονικά έκαναν μεγαλύτερη ζημιά στο λαό από ότι έκανε τετρακόσια χρόνια η Τουρκοκρατία. Και λήγε λέω. Ο άθλος ρόλος τους δεν περιορίζεται μόνο σε αυτό τον άθλο της αντικειμενικής ενημέρωσης, απλώνεται σε όλα τα πεδία του διανοητικού εξαναγκασμού, της πειθάρχησης και χειραγώγησης οποιασδήποτε μορφής νοητικής λειτουργίας και ακόμη στο χτύπημα στη ρίζα όλων των υποδομών του πολιτισμού σε όλα τα επίπεδα.

Γλώσσα. Υποβαθμίζεται, βιάζεται από ημιμαθείς, αδαίες, προβάλλονται και πρωθυπουργούνται από την ενημέρωση, πρότυπα. Στην ουσία τα αμερικανικά.

Παιδεία: Δεν χρειάζεται επιχειρήματα αυτές τις μέρες. Ολοι και πιο καθαρά ταξική παιδεία, ιδιωτικά ΑΕΙ με φουντάρισμα των κρατικών. Μουσική: Στα αζήτητα τη τεράστια και εκπληκτική μουσική παραδόση μετά την έναρξη της προστασίας της πολιτισμού στην Καραϊσκάκη, την Κανάρη, το Κοντολίζας Ράχη και κάποια από τα μεγαλύτερα τζάκια της οικονομικής ολιγαρχίας και φυσικά οι αντιπρόσωποι της πολιτικής εξουσίας και των μηχανισμών της πολιτισμού, όλων των λαών και των Κινημάτων, αλλά ούτε καν πολιτισμικές διαφορές που ισχύουν την ταυτότητα του κάθε λαού.

Για την Πολιτική Αγωγή. Σε αυτή τη δύκη η Πολιτική Αγωγή είναι οι Εκπρόσωποι των αρχιτρομοκρατών εγκληματών της πολιτισμοποιημένης νέας τάξης, της συμμορίας Μπτους - Μπλερ - Κοντολίζας Ράχη και κάποια από τα μεγαλύτερα τζάκια της οικονομικής ολιγαρχίας και φυσικά οι αντιπρόσωποι της πολιτικής εξουσίας και των μηχανισμών της πολιτισμού των ιδιωτικών κατασταλής. Ολοι αυτοί σε μια τεράστια συγκέντρωση πλούτου και δύναμης, έρχονται εδώ και παριστάνουν τους ανυπεράσπιτους, τους ανυποψίαστους, τα θύμωντα θηριωδιών. Ερχονται και παριστάνουν τους τιμητές. Μιλάνε για απόλυτη αξιαγάπη της ζωής, λένε για προμετημένο έγκλημα, για ψυχρούς δολοφόνους, κατακεραυνώνουν τους ανεπίπεδους περιοχές της περιφέρειας, τους συμμορίτες που ζούσ

αυτοξία, και μάλιστα απόλυτη, όταν διατυπώνεται από την Πολιτική Αγωγή, με ότι αυτή εκπροσωπεί σε αυτή την πολιτική δίκη, είναι συσκότιση και παραπλάνηση, ή μάλλον προσπάθεια απόκρυψης της πραγματικότητας. Η εκάστοτε άρχουσα τάξη απλώς κρατάει για τον εαυτό της και τους μηχανισμούς της μονοπωλιακά το δικαίωμα πάνω στην ανθρώπινη ζωή.

Πάνω στη δήθεν υπέρτατη αξία: Ποιος εξοπλίζει ένοπλα αυτόματα; Ποιος στέλνει στρατούς κατοχής; Ποιος συγκροτεί δυνάμεις καταστολής; Ποιος εκπαιδεύει δολοφόνους; Η άρχουσα τάξη φυσικά και οι παγκόσμιοι επικυρίαρχοι. Αυτοί είναι οι κατήγοροι μας σε αυτή τη δίκη. Αυτούς εκπροσωπείτε...! Δεν είναι μόνο οι ληστρικοί πόλεμοι τους όπου τα θύματα είναι αποκλειστικά και πάντα από το λαό. Δεν είναι μόνο οι συνεχείς δολοφονίες διαδηλωτών, απεργών, μεταναστών και λοιπών υπόπτων από τους ένοπλους ράμπους τους, στο όνομα της ασφαλείας, της δικής τους φυσικής. Είναι και οι καθημερινές δολοφονίες εργάτων στα βιομηχανικά κάτεργα, στο βωμό του κέρδους. Είναι και οι ψυχρές δολοφονίες από τους εφότ-ληστές (μήτρα) στους σκυλοπνίχτες τους: ΔΙΣΤΟΣ, ΣΑΜΙΝΑ κι ένα σωρό ναυάργια, ένα σωρό εγκλήματα αων ουκ έστι αριθμός. Κανένας από αυτούς τους αδιστάκτους ψυχρών δολοφόνους δεν πληρώνει για τις πράξεις του. Αν κατά τύχη φτάσει καμία υπόθεση στη δικαιοσύνη σας, στη δικαιοσύνη τους, από γενική κατακραυγή, πάλι δεν κρύβεστε. Αναζήτατε ενδεχόμενο δόλο, όταν είναι παραπάνω από βέβαιος. 145 ευρώ και 12 λεπτά, για να μην ξεχνιάστε!

Ερχονται εδώ οι καλοπληρωμένοι και καλολαδωμένοι κύριοι καθηγητές, οι εκπρόσωποι, οι απολογητές αυτών των εγκληματών και τους πνήγει το δίκιο. Δεύτερη αντεπιστημονική παπάρα που μας σέρβιραν οι κύριοι εκπρόσωποι, οι κύριοι πανεπιστημιακοί είναι τα περί ψυχρών δολοφόνων, τα περί προμελετημένου εγκλήματος. Το κύριο χαρακτηριστικό για να προσδιορίσεις μια τέτοια πράξη είναι κατά κοινή ομολογία το κίνητρο, το ελατήριο όπως το λέτε εσείς. Διάτο αν παραλέψεις το κίνητρο, θα καταλήξεις να λες αρλούμπτες, όπως ο κ. καθηγητής από εκεί. Οταν σε αυτή την αιθουσα τον στρίμωξε όχι κανένας αντάρτης πόλης, όχι κανένας κομμουνιστό-συμμορίτης, αλλά ο επίσης δικηγόρος των μεγαλοαστών ο κ. Κούγιας, έφτασε να μας πει ότι σύμφωνα με το νόμο ο Παναγούλης είναι ψυχρός δολοφόνος!!! Συμφωνώ κ. καθηγητά. Συμφωνώ και επαυξάνω.

Μάλιστα, για να βοηθήσω τη βαθυτάχαστη αυτή επιστημονική σας ανάλυση, ανακάλυψα κι εγώ ένα εγκληματία του κοινού ποινικού δικαίου, ακόμη χειρότερο, ένα serial killer, έναν κατάπτυστο, που τόλμησε ο ωραίος να τα βάλει με την υπερδύναμη της εποχής του, τόλμησε να χτυπήσει, να δολοφονήσει αθώους στρατιώτες που είχαν πάει εκεί προφανώς για να πάρουν το εκτός έρας, να ταΐσουν τα παιδάκια τους. Μάλιστα δολοφόνησε και μια σειρά αξιοματικούς του κράτους, που δεν γνώριζε ούτε το ονόμα τους, ούτε το βαθμό τους. Ο αυτόλητος Κανάρης -γιατί περί αυτού πρόκειται- με προμελετημένο κατά κόρον έγκλημα, την εβδόμη Ιουνίου 1822 και περί ώρα 2:00 μετά μεσουντέρ μετέβη με άλλα όγνωστα ακόμη άπομα και δρώντας από κοινού, τελώντας σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, με πρόθεση να σκοτώσει, έθεσε το δαυλό του επί της θυραλλίδος με αποτέλεσμα να προκαλέσει: 2.500 ανθρωποκτονίες, άνω των 3.000 απόπειρες ανθρωποκτονίων, εκρήξεις από κοινού κατά συρροήν, οπλοκατοχή από κοινού, οπλοχρησία, κατοχή εκρηκτικών, πρόκληση ναυαγίων κατά συρροήν και κατ' επάγγελμα, εμπρησμό

από κακοβουλία, αντίσταση κατά της Αρχής, διατάραξη διακρατικών σχέσεων, βλασφημία, έργων εξύβριση, διατάραξη θρησκευτικής συγκέντρωσης, αναμόχλευση πολιτικών ποθών, διατάραξη κοινής ησυχίας, κλοπή κατά συρροήν και κατ' επάγγελμα, μόλυνση εναλίων πρώων, παρακαλώση συγκοινωνιών και τεντυπώσιμό (έχει και μοικρά μαλλιά)...! Αν ήταν ο κ. Καθηγητής εκείνη την εποχή, είναι δεδομένο ποιων τις οικογένειες θα εκπροσωπούσε.

Οσο για τους τεμπεληδες της εύφορης κοιλάδας, τους χαραμφοράδες συμμορίτες, που μας παρουσιάστε κύριοι, δεν χρειάζεται να μιλήσω. Μίλησε γι' αυτό το πλήθος των μαρτύρων. Μιλάει και η ίδια η παρουσία μου σε όλη τη ζωή μου. Δεν είναι κάτι που χρειάζεται απόδειξη. Είναι φανερό. Ενα μόνο θα σας πω: ντροπή για σας, καλολαδωμένοι κύριοι καθηγητές και για τα ακρεντικά σας και μόνο που τολμήστε να θίξετε ένα τέτοιο θέμα. Γιατί η σύγκριση είναι συντριπτική. Δεν χρειάζεται να μιλήσω για τα μέγαρα των αφεντάδων σας, για τα παλάτια των δισεκατομμυρίων, που είναι θεμελιώμενα πάνω σε πτώματα εργατών, που είναι χτισμένα με το δικό μας ίδρωτα, με το δικό μας αίμα. Δεν θα αναφερθώ στις γιγάντιες περιουσίες τους, που τις έφτιαξαν, που τις συντηρούν, που τις αυξάνουν με το δικό μας ίδρωτα, που αρχίζουν από το αίμα των θυμάτων τους. Δεν θα πω για τις παχυλές αμοιβές σας που κι αυτές ακόμη είναι βαρμένες. Δεν μπορώ να τα συγκρίνω όχι όλα αυτά μαζί, αλλά ούτε ένα ελάχιστο κλάσμα τους με τη δική μου αμύθητη περιουσία. Εμένα, που δουλευα ασταμάτητα από 14 χρονών, μέχρι την παραμονή της σύλληψής μου. Και όλα σας έβγαλα δουλεύοντας σκληρά επί 30 χρόνια, όλα μαζί δεν φτάνουν για να πληρωθεί μια από τις πολλές MERCEDES του Βαρδινογιάνη, μια λιμουζίνα του κ. Παρασκευαδή, ένα οποιοδήποτε αυτοκίνητο κάθε μεγαλοσχήμου κηφήνα. Και έρχεται εδώ και μας λέτε συμμορίτες!

Εσείς είστε οι λέρες, κύριοι της Πολιτικής Αγωγής και κύριοι εκεί πάνω. Εσείς είστε οι λέρες και γι' αυτό αναζήτατε και κάθαρση. Την περιβόητη αυτοκάθαρση. Εσείς και οι πολιτικοί που τα «πιάνουν» και οι δικαιοτές που λαδώνονται και οι δεσποτάδες με τα αμύθητα πλούτη και οι άρπαγες αεριτζήδες, οι μεγαλοσπατώνες, οι νταβατζήδες, οι Σικελοί. Δεν τα λέω εγώ, εσείς τα λέτε μόνοι σας.

Σε όλα τα δικαια του δυτικού κόσμου από την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης και πέρα υπάρχει η διάκριση εξουσιών σε εκτελεστική, νομοθετική και δικαιοστική. Μια διάκριση, που είναι μεν εξαιρετική ως θεωρητική σύλληψη, αλλά στην πραγματικότητα εντελώς ανέφικτη. Δεν υπάρχει ανεάρπητη δικαιοσύνη. Διάτο αν παραλέψεις το κίνητρο, θα καταλήξεις να λες αρλούμπτες, όπως ο κ. καθηγητής από εκεί. Οταν σε αυτή την αιθουσα τον στρίμωξε όχι κανένας αντάρτης πόλης, όχι κανένας κομμουνιστό-συμμορίτης, αλλά ο επίσης δικηγόρος των μεγαλοαστών ο κ. Κούγιας, έφτασε να μας πει ότι σύμφωνα με το νόμο ο Παναγούλης είναι ψυχρός δολοφόνος!!! Συμφωνώ κ. καθηγητά. Συμφωνώ και επαυξάνω.

στο νησί μου και εμφανίστηκε μάλιστα φέρνοντας στις αποσκευές του χωροφύλακες και εξόριστους, αυτή ήταν η πρώτη γεύση που πήραμε από το κράτος! τα λαϊκά δικαστήρια είναι πολύ κοντινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με το όνομα «Θαλάσσωμα». Οι αποφάσεις ήταν σεβαστές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από τις επιφυλακές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από την ποινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με το όνομα «Θαλάσσωμα». Οι αποφάσεις ήταν σεβαστές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από την ποινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με το όνομα «Θαλάσσωμα». Οι αποφάσεις ήταν σεβαστές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από την ποινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με το όνομα «Θαλάσσωμα». Οι αποφάσεις ήταν σεβαστές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από την ποινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με το όνομα «Θαλάσσωμα». Οι αποφάσεις ήταν σεβαστές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από την ποινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με το όνομα «Θαλάσσωμα». Οι αποφάσεις ήταν σεβαστές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από την ποινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με το όνομα «Θαλάσσωμα». Οι αποφάσεις ήταν σεβαστές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από την ποινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με το όνομα «Θαλάσσωμα». Οι αποφάσεις ήταν σεβαστές, είχαν κύρος, γιατί οι δικαιοτές ήταν κοινής αποδοχής και από την ποινή μνήμη. Και όχι μόνο σε μικροδιαφορές, αλλά σε σοβαρά αδικήματα. Μέχρι τον περασμένο αιώνα μάλιστα διατηρούνταν αιώνιμη η ποινή του εξοστρακισμού με

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* 11/11 σήμερα. Τα όρδια παλούκια που σηματοδοτούν την είσοδο στον χειμώνα.

* Μου άρεσαν οι περιορισμοί στην αεροπορική μεταφορά υγρών και παχύρευστων ουσιών στα αεροπλάνα. Αύριο ταξιδεύω κι είμαι συναχωμένη, έχω τάσεις για εμετό και συχνουρία. Θα μου τα κατάσχουν όλα στο ΧΕΧΕΧΕΧΕ (χώρος Ελέγχου Χειραποσκευών Επιβατών Χειμερινών Εκδρομών Χωρίς Εισιτήριο). Χε, χε, χε.

* Τι είναι αυτό το πράμα με τους όρκους; Γιατί συνέχεια «πίστη στο Σύνταγμα;» Κι η Ομόνοια πλατεία είναι ρε παιδιά.

* «Έλα σίμωσε και κλάψε εις το Βγον το κορμί» (από τον εδνικό τους ύμνο). «Φοιβού τους Δαναούς και (πολύ) δώρα φέροντας» (από την εδνική τους μυδολογία).

* Δικ-αστική: Εμπειρέχεται σαφώς.

* Επείσθη και ο τελευταίος δύσπιστος: Κατέχετε αρχή δια αποδείξεις.

* «Για ν' αποδειχτεί εμπειρικά ότι οι καίσαρες στοιχίζουν ακριβά στους λαούς που τους επευφημούν, χρειάστηκαν δύο πενηντάχρονες, καταστρεπτικές εμπειρίες και πάρ' όλη τη σαφήνειά τους, δεν φαίνεται να ήταν αρκετά πειστικές» (Gustave le Bon – «Ψυχολογία των όχλων»).

* Παπαροροκάδες, παπαροδάσκαλοι, παπαροξενοδόχοι, παπαρέμποροι. Μια χαρά τα πάσανε τα πόστα. Μια παπαροφήση στην κινητή τηλεφωνία κι είμαστε πλήρεις.

* Να το πάρουμε το βιβλίο δίπλα. Για πολλούς λόγους.

* Κι αν δεν πέρασες πουδενά, δεν πειράζει. Στον καπιταλισμό σε χρειαζόμαστε και σένα. Πήγαινε σε κα' να ΙΕΚ και γίνε πατρονύτ - μοντελήστ, σχεβιαστής, μαγκετίστας, ρεπόρτερ κι ό,τι άλλο δες. Κι αν δεν τα καταφέρεις, δεν περάζει. Κουλάρισε και γίνε κουλ-ουράς.

* «Η ιστορία και η κοινωνία δεν είναι μοίρα και δεν είμαστε καταδικασμένοι να υποφέρουμε πάντα τις ζωές μας όπως έχουν φτιαχτεί για μας. Η κατανόηση του τι συμβαίνει σ' αυτές, μας δίνει την δύναμη να τις αλλάξουμε» (Μάρσαλ Κόλμαν – «Πολιτική και προσωπική ζωή»).

* Αμ, δεν είναι μόνο το πετρέλαιο. Μετά το πέρασμα των ΗΠΑ από Αφγανιστάν μεριά, ανδεί καλύτερα η παπαρούνα, όπως μετά την επίθεση στον Λίβανο οκταπλασιάστηκε η τιμή της κάνναβης.

* Δηλαδή, Daisy Duck είναι η Μαργαρίτα Πάπια;

* Αν ήμουν ο μπούστης Αμερικής, δεν θα χαιρόμουν για την κρεμάλα του Σαντάμ, γιατί η ιστορία έχει παράξενα γυρίσματα. Άλλα, θα μου πείτε, αν ήμουν ο μπούστης, δεν θα ήξερα και πολλά από ιστορία. ΟΚ, πάω πάσο, καμία φορά γράφω περιπά πράγματα για να γεμίζει η στήλη, όπως κάνουν όλοι οι συνάδελφοι με πείρα. Γεια σου ρε Cashάνδρα.

* Ε όχι και «αγνό παρδένο ελαιόλαδο» το πανταχόδεν νευδεμένο και γεγαμημένο.

* Πάντως είναι πολύ διασκεδαστικά στο δάσος. Βλέπω αγελάδες με γάρβες (τι διάλο, η Κοκκινοσκουφίτσα είμαι), ιπποπόταμους με γραβάτες, βόδια με συνεργάτες μαϊμούδες κι ό,τι άλλο βάζει ο νους.

* Από προαλειφόμενη υπουργιάννα, έγινε - δια της ισπανικής οδού - τυπογιάννα. Κι αν συνεχιστεί το πάρε - δώσε με την ιθυρική, ο ισπανικός κηρός δα λέγεται πλέον βουρλόκερι.

* Ελευθεροτρυπίδα.

* Φυσικά και υπάρχει ασφάλεια στο Internet. Οπως άλλωστε και το αντίστροφο.

* Αλογος Γιωργοσκούφης και Τσίτας Σαββουρίδης.

* «Φοιβούνται την αυγή / ν' ακούσουν φοιβούνται και ν' αγγίζουν. / Φοιβούνται την ελπίδα / φοιβούνται τα τραγούδια μας μην τους τσακίσουν» (Ναζήμ Χικμέτ - «Δεν μας αφήνουν να τραγουδάμε»).

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

Tι θα γίνει ρεεεες;

τους υπηρετείτε, δεν έχετε δικαίωμα να με κρίνετε. Οι επαναστάτες δε λογοδοτούν σε δικαστήρια, παρά μόνο στο λαό και την ιστορία. Δεν έχω να απολογηθώ τίποτα σ' εσάς, δεν είστε οι φυσικοί μου δικαστές. Οχι μόνο γιατί εξοβελίσατε τους ενόρκους, όχι μόνο γιατί μειώσατε τον αριθμό στην κληρωτιδια, όχι μόνο γιατί στήσατε νόμους στο παρά πέντε ή και στο και πέντε, όχι γιατί στήσατε την κατηγορία και μεθοδεύσατε την καταδίκη, όχι γιατί νομιμοποιήσατε τα βασανιστήρια. Όλα αυτά έγιναν βέβαια. Άλλα άποτα της αστικής νομιμότητας, της δικής σας νομιμότητας, που καταπατήσατε, κουρελιάσατε, πετάξατε στα αζήτητα.

Αυτή η αστική νομιμότητα δε με αφορά. Στους 11 περίπου μήνες που πέρασαν από τότε που έκεινης το Εφετείο, απάντησα και κατέρριψα όλες τις κατηγορίες. Αποκάλυψα το στήσιμο αυτής της βρόμικης υπόθεσης που

ονομάστηκε εξάρθρωση, όχι φυσικά γιατί περίμενα κάτι από σας, όχι γιατί διαπραγματεύθηκα ούτε στιγμή την αθωάστητα και την ελευθερία μου. Δεν έτρεφα και τρέφω καμία αυτοπάτητη. Ο λόγος που απάντησα σε κάθε παράγραφο, σε κάθε λέξη, σε κάθε λεπτομέρεια αυτού του κατηγορητηρίου, ήταν για να αποδείξω τη φαιδρότητά του αλλά και την αναληπτική των εμπνευστών του.

Σας έβγαλα τη γλώσσα και για σας αυτό αποτελεί υβριν. Δεν είμαι βέβαια αυτό που με κατηγορείτε, ανήκω όμως σήμουρα σε αυτό που φοβάστε. Σ' αυτούς που στοιχειώνουν τα όνειρα των αφεντικών σας. Δε μ' ενδιαφέρει η ετυμηγορία σας, δε με νοιάζει η κρίση σας. Αποστάτης της τάξης μου δεν υπήρξα ποτέ. Τις συνέπειες της ανυπακοής μου τις γνωρίζετε όλοι από το πρώτο δικαστήριο. Θα τις επαναλάβετε και σ' αυτό. Οπως και να με ονομάστε, σήμερα τρομοκράτη, χθες

κομμουνιστοσυμμορίτη, προχέδης κλέφτη, αιρετικό, απελάτη, Σπάρτακο, Θερόπη, για μένα και για την τάξη μου αυτοί είναι τίτλοι τιμής. «Χτυπάτε, αλυσοδένετε τα μέλη. Το νου, την ψυχή, την αφήνετε ελεύθερη, σκλέβοι του Δία!» (Προμηθέας Δεσμώτης).

Αυτά είχα να σας πω, κύριοι, από τη στιγμή που αρνείστε να μ' ακούσετε. Για μένα η δίκη αυτή έχει τελειώσει. Εχετε δείξει τα κουράγια σας ως «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη. Αποχωρώ απ' αυτή τη δίκη, δε θα σας νομιμοποιήσω άλλο και αφαιρώ την εντολή από τους συνηγόρους μου.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Εγώ ήθελα κάτι να σας ρωτήσω.

Χ. ΞΗΡΟΣ: Δεν έχετε χρόνο να με ρωτήσετε τίποτα κα Εισαγγελέα, τελείωσε η ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διακόπτουμε για το γεύμα των κ.κ. κατηγορουμένων!

■ 169η συνεδρίαση Παρασκευή, 3.11.06

Σε ιδιαίτερα βαρύ κλίμα ξεκίνησε η σημερινή συνεδρίαση. Από τους διορισμένους συνηγόρους του Χριστόδουλου παρόντες ήταν μόνο οι Δ. Δημητρίδης και Ι. Δερβέντης, οι οποίοι δήλωσαν ότι αποδέχονται το διορισμό και ζητούν να λάβουν γνώση της δικογραφίας. Ο πρόεδρος δήλωσε ότι η δικογραφία θα τεθεί αμέσως υπόψη τους και παρατίθησε ότι ο όγκος είναι μεγάλος, δεδομένου ότι έχει προγηθεί διαδικασία δέκα μηνών συν την απόφαση της πρωτοβάθμιας δίκης. Με πρόταση της εισαγγελέας έγινε διακοπή μιας ώρας, για να προσέλθει και ο τρίτος των διορισμών, ονόματι Δημάκος.

Αμέσως μετά τη διακοπή οι Δ. Κουφοντίνας και Βασ. Ξηρός την «Ψυλόεπεσαν» στους διορισμένους, γιατί αποδέχτηκαν το διορισμό χωρίς καν να ζητήσουν πρώτα να μιλήσουν με τον Χριστόδουλο. Για τα μάτια, βρει αδερφέ. Ακούσαμε τον Δερβέντη να δηλώνει ότι θα το κάνει στο διάλειμμα και αν ο Χριστόδουλος δεν τον θέλει, δεν θα αποδεχτεί το διορισμό. Σημειώνουμε ακόμα, ότι μόνο η απόφαση της πρώτης δίκης είναι 6.500 σελίδες! Άλλες τόσες πρέπει να είναι τα πρακτικά της παρούσας δίκης μέχρι τώρα. Αλήθεια, πόσες μέρες χρειάζεται κάποιος μόνο για να τις διαβάσει;

Μετά το διάλειμμα, που κράτησε από τον Δερβέντη να δηλώνει ότι δεν προσκομίστηκε αποδεικτικό κλήσης του Π. Δημάκου και τον έκανε καλύτερο, ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι δεν αποδεχτεί το διορισμό της εισαγγελέας, και στη δεύτερη δίκη του ΕΛΑ και επειδή ήθελε να ασκήσει ευσυνειδήτη τα καθήκοντά του (αυτό μπορούμε να το βεβαιώσουμε και μεις, προκύπτει άλλωστε και από το ρεπορτάριο της δίκης), αναγκάστηκε ουσιαστικά να κλείσει το γραφείο του, ενώ ακόμη δεν έχει πληρωθεί για τους μήνες που εργάστηκε. Ασκεί τη δικηγορία -όπως είπε- για βιοποιοτικούς λόγους, έχει μικρό παιδί, η σύζυγός του δεν εργάζεται και του δημιουργείται ανυπέρβλητο κώλυμα. Εάν το δικαστήριο δεν τον εξαρέσει -κατέληξε- δεν θα αποδεχτεί το διορισμό του. Η έκληση του συνηγόρου ήχησε «εις ώτα μη ακούντων» και το δικαστήριο, με εισήγηση της εισαγγελέας, η οποία υπήρξε ιδιαίτερα σκληρή στον τόνο και τις εκφράσεις της, τον παρέπεμψε στον ΔΣΑ και τον εισαγγελέα πλημμελειδικό.

■ Νεπάλ

Οι μαοϊκοί αντάρτες στην κυβέρνηση

Υστέρα από μαραθώνιες δια- πρωγματεύσεις, η κυβέρνηση του Νεπάλ και η ηγεσία των μαοϊκών ανταρτών κατέληξαν στην εξημερώματα της 8ης Νοεμβρίου σε συμφωνία ειρήνης, η οποία προβλέπει τη συμμετοχή των μαοϊκών ανταρτών στην κυ- βέρνηση. Επικεφαλής των δύο ομάδων διαπροσαύτευσης ήταν ο πρωθυπουργός του Νεπάλ και ο ηγέτης των ανταρτών Πρατσάντα, ο οποίος δήλωσε ότι πρόκειται για μια ιστορική συμφωνία που ανοίγει μια νέα εποχή για το Νεπάλ.

Πλο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα ξένα πρακτορεία, η συμφωνία προβλέπει την αύξηση του αριθμού των μελών της σημερινής βουλής με τη συμμετοχή 73 αντιπροσώπων των μαοϊκών ανταρτών, δύο λιγότερων απ' αυτούς που διαθέτει το μεγαλύτερο κόμμα. Στη συνέχεια, το σχηματισμό, στις αρχές του Δεκέμβρη, μεταβατικής κυβέρνησης, στην οποία θα συμμετέχουν επίσης εκπρόσωποι των μαοϊκών ανταρτικού. Για το μελλοντικό της μοναρχίας, θα αποφασίσει με απλή πλειοψηφία η πρώτη συνέλευση της συντακτικής βουλής, που θα εκλεγεί μέσα στο 2007, η οποία στη συνέχεια θα ετοιμάσει και το νέο

σύνταγμα. Για το κρίσιμο ζήτημα του αιφοπλισμού του ανταρτικού, η συμφωνία προβλέπει ότι, πριν από το σχηματισμό της μεταβατικής κυβέρνησης, οι 35.000 αντάρτες θα συγκεντρωθούν σε στρατόπεδα και τα όπλα τους θα κλειδωθούν σε χώρους υπό την επιβλεψη του ΟΗΕ, τα κλειδιά των οποίων όμως θα κρατούν οι ίδιοι. Ο κυβερνητικός στρατός θα αποσυρθεί στους στρατώνες του και θα κλειδωθεί επίσης αντίστοιχος αριθμός από τα όπλα του.

Αν η ουσία της συμφωνίας ανταποκρίνεται στην εικόνα που

μετέδωσαν τα δυτικά πρακτορεία, είναι φανερό ότι αποτυπώνει το συσχετισμό δυνάμεων που έχει διαμορφωθεί στο Νεπάλ με τη λαϊκή εξέγερση, στην οποία καθοριστικό ρόλο έπαιξε το ανταρτικό και η πολιτική έκφρασή του, το μαοϊκό κομμουνιστικό κόμμα. Η λαϊκή εξέγερση καταφέρει να ανοίξει το δρόμο για το οριστικό τέλος του μεσαιωνικού καθεστώτος της μοναρχίας. Η συντακτική βουλή που θα εκλεγεί θα επικυρώσει απλά το θάνατό του και ταυτόχρονα, με το σημερινό τουλάχι-

στον συσχετισμό δυνάμεων, θα προχωρήσει σε οιστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες σε μια χώρα, όπως το Νεπάλ, με καθυστερημένες οικονομικές και κοινωνικές δομές, είναι αναγκαίες και αποτελούν βήματα προς τα μπρος. Μέχρι εδώ, οι εκπρόσωποι του μαοϊκού ανταρτικού στην κυβέρνηση ίως να μη συναντήσουν τόσο πολλά και αξεπέραστα προβλήματα. Τα δύσκολα θα έρθουν αργότερα και τότε κυρίως θα δοκιμαστεί η επαναστοκήτητα και η ορθότητα της πολιτικής τους.

■ Πακιστάν: 42 στρατιώτες πλήρωσαν με τη ζωή τους για την σφαγή στο μαντράσα

Τουλάχιστον 42 στρατιώτες σκοτώθηκαν και 20 τραυματίστηκαν σε στρατιωτική σχολή στο βορειοδυτικό Πακιστάν από επίθεση αυτοκτονίας την ώρα της πρωινής εκπαίδευσης, στις 8 Νοεμβρίου. Πρόκειται για την πιο φρική επίθεση εναντίον του πακιστανικού στρατού από τότε που άρχισαν οι επιχειρήσεις στα αφγανοπακιστανικά σύνορα εναντίον φιλοταλιμπάν μοχχιτών και μελών της Αλ - Κάιντα. Η επίθεση έγινε στην πόλη Νταργκάν, που βρίσκεται σε απόσταση 40 χιλιομέτρων από το μαντράσα που βομβαρδίστηκε πριν από μια βδομάδα, με αποτέλεσμα το θάνατο 80 μαθητών και των δασκάλων τους. Η πόλη αυτή είναι προπτύριο των φιλοταλιμπάν κινήματος Tehreek - e - Nifaz - e - Shariat - Mohammadi (TNSM), που έχει τεθεί εκτός νόμου. Μέλος του κινήματος αυτού ήταν ο επικεφαλής του μαντράσα, που έχασε τη ζωή του κατά το βομβαρδισμό. Μέχρι στιγμής, δεν έχει αναλάβει κανένας την ευθύνη για την επίθεση αυτοκτονίας, που έγινε από ένα άντρα ζωμένο με εκρηκτικά. Όμως είναι σχεδόν βέβαιο ότι έγινε ως αντίποινα για το βομβαρδισμό του μαντράσα. Άλλωστε, στις διαδηλώσεις που έγιναν στις παραμεθύριες ημιαυτόνομες φυλετικές περιοχές με τη συμμετοχή χιλιάδων οργισμένων διαδηλωτών, που λεγλάτησαν και κατέστρεψαν κυβερνητικά κτίρια αστυνομικές εγκαταστάσεις, πολλοί φύλαρχοι ορκίστηκαν εκδίκηση και απειλήσαν με αντίποινα για τη σφαγή στο μαντράσα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
του κρατιδίου της Οαχάκα να ενισχύσει τον αγώνα και να πάρει μέρος στη «Μεγάλη πορεία» που είχε καθοριστεί να γίνει στις 5 Νοεμβρίου.

Σύμφωνα με το πρακτορείο «Ρότερς», στην πορεία αυτή πήραν μέρος δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές, απαιτώντας την παραίτηση του τοπικού κυβερνήτη Ουλίσες Ρουΐζ. Περίπου 100 αυτοκίνητα με διαδηλωτές ήρθαν από την πόλη του Μεξικού. Οι άνθρωποι αυτοί ταξίδεψαν 12 ώρες για να φτάσουν στην Οαχάκα, διπλάσιο από τον κανονικό χρόνο, γιατί στο δρόμο τους σταφάρησαν πολλές φορές στρατιωτικά μπλόκα για να τους κάνουν έλεγχο, ενώ αντιμετώ-

πισαν πρόβλημα και με την προμήθεια καυσίμων, γιατί τα περισσότερα πρατήρια είχαν εντολή να μην τους δίνουν. Εν αναμονή της πορείας, η αστυνομία είχε αποκλείσει με ψηλό φράχτη από συρματόπλεγμα όλες τις εισόδους προς την πλατεία Σόκαλο, διπλασίασε την δύναμη περιφρούρησης στα σημεία αυτά και τοποθέτησε αστυνομικούς στις οροφές των γύρω κτιρίων.

Η νίκη των διαδηλωτών στην πανεπιστημιούπολη είναι αναμφίβολα πολύ σημαντική, όμως ο πόλεμος συνεχίζεται και η

έκβασή του αυτή τη στιγμή είναι απρόβλεπτη. Το βέβαιο είναι ότι όσο ο κυβερνήτης Ουλίσες Ρουΐζ αρνείται να παραιτηθεί, ικανοποιώντας το βασικό αίτημα των εξεγερμένων, οι επιχειρήσεις καταστολής με διάφορες μορφές θα συνεχίζονται. Πρόσφατο παράδειγμα ο σοβαρός τραυματισμός ενός 22χρονου φοιτητή, που πυροβολήθηκε στο στήθος από ένοπλους έχω από το Ράδιο Ουνιβερσιδάρι στις 5 Νοεμβρίου, λίγο πριν τις 07.00 το πρωί. Ανησυχητική είναι επίσης η δήλωση του απερχόμενου προέδρου του

Μεξικού Βεσέντε Φοξ ότι θα αφήσει τη σύγκρουση της Οαχάκα στο διάδοχό του, Φελίπε Καλδερόν, ενώ μέχρι πρόσφατα δήλωνε ότι θα κλείσει αυτή την υπόθεση μέχρι το τέλος της θητείας του. Ο Καλδερόν, σε πρόσφατη συνάντηση του με χρηματιστές αναφερόμενος στην πολιτική εγγύησης της ασφάλειας σ' όλη τη χώρα που θα εφαρμόσει, αναφωτήθηκε: «Θα είναι εύκολο; Και απάντησε: «Οχι... αυτό το πρόβλημα θα πάρει χρόνο, χρήμα και πολύ πιθανόν θα κοστίσει περισσότερες ζωές».

λόγου από τον κατηγορούμενο.

■ 173η συνεδρίαση Πέμπτη, 9.11.06

Χαράς ευαγγελία στο έκτακτο τρομοδικείο. Βρέθηκε το δεύτερο «έπιπλο» και πάμε για το τρίτο. Η Γ. Αντωνέλου αποδέχτηκε το διορισμό της ως συνηγόρου «υπεράσπισης» του Χρ. Ξηρού και ήδη σχημάτισε ένα ωραίο δίδυμο με τον Ι. Δημητριάδη (έκαναν και την πρώτη γνωριμία με το χώρο επισκεπτόμενοι το Κέντρο Τύπου), ενώ ο Μ. Ασημαντώνης ειδοποίησε τηλεφωνικά ότι είχε τροχαίο με τη μηχανή του καθώς προσερχόταν στον Κορυδαλλό και -φωτικά- παρεπέμφθη και αυτός στον ΔΣΑ και τον εισαγγελέα πρωτοδικών για τα περαιτέρω.

Ο τρίτος θα αναζητηθεί αύριο το πρωί στο πρόσωπο της Σοφίας Σινινή, την οποία διόρισε το δικαστήριο με πράξη του προέδρου.

Για να δούμε, θα κάτσει η μπλιά ή θα 'χουμε και πάλι τζακ ποτ;

Πρόκειται για ιλαροτραγωδία, για μια αντιδραστική φάση, όπως φάνηκε από το σχόλιο που ζήτησε να κάνει η Γ. Κούρτοβικ και το οποίο κατάφερε να ολοκληρώσει διακοπτόμενη συνεχώς από τον πρόεδρο (σε μια στιγμή και από την εφέτη Γιαννούκου, καθαρά αντιδικονομικά). Τόση ήταν η ενόχληση που προκάλεσε στην έδρα αυτό το σχόλιο και οι αλήθειες που επεσήμανε.

Εδώ και μέρες -είπε η συνήγορος- βλέπουμε να αναλώνεστε για να εφαρμόσετε μια διάταξη υποκριτική, παραπλανητική και ψευδεπίγραφη, την οποία είσαστε υποχρεωμένοι να εφαρμόσετε, λόγω της ισχύος ενός ad hoc νόμου. Τέτοιου είδους διατάξεις υποβιβάζουν το δικαστήριο, υποβαθμίζουν τη διαδικασία απονομής δικαιοσύνης και υποτιμούν τους δικηγόρους. Δεν υπάρχει συνήγορος διορισμένος από το κράτος. Αυτή είναι μια έν-

νοια καθαρά αντιφατική. Αυτοί οι συνήγοροι, οι νεροκούβαλτες της κατηγορίας, είναι υποτηλώματα της καταδίκης. Μόνο υπό το καθεστώς της απειλής βρίσκονται εδώ οι συνήγοροι. Δε μπορούν να διεκπεραιώσουν έντιμα το υπερασπιστικό τους καθήκον, παρά μόνο αν παραμείνουν εν σωτηρί. Συνήγορος με χειροπέδες δεν νοείται. Γ' αυτό και τιμούμε τους συναδέλφους που αποποιήθηκαν το διορισμό τους.

Πρόεδρος: Οπως γνωρίζετε, σύμφωνα με την ΕΣΔΑ δεν είναι υποχρεωτικός ο διορισμός συνηγόρου. Αυτό προκύπτει από το δικό μας δίκαιο. Γ. Κούρτοβικ: Γ' αυτό ακριβώς η διάταξη είναι υποκριτική, παραπλανητική και ψευδεπίγραφη. Δεν την επέβαλε η ΕΣΔΑ, επεβλήθη για λόγους σκοπιμότητας. Πρόεδ

Σούπα χωρίς κρέας, με κόκκινα, πράσινα και κίτρινα λαχανικά, συνεπώς εμφανισιακά ενδιαιφέρουσα αλλά γευστικά άνοστη

✓ Σύντροφοι αναγνώστες, μην τρομάζετε. Η στήλη παραμένει αθλητική και δεν μετατρέπεται σε στήλη για τη γευστιγνωσία και τον τσελεμεντέ, αν και είναι περισσότερο από βέβαιο ότι και στον τομέα αυτό θα διαπρέπουμε (ορισμένοι θα σχολιάσουν, ότι ίσως να τα καταφέρναμε και καλύτερα). Πιστεύω, όμως, ότι ο σημερινός τίτλος δένει απόλυτα με τις εξελίξεις στο ελληνικό πρωτάθλημα, το οποίο απέκτησε ξαφνικά ενδιαιφέρον, αφού η αγωνιστική καθίζηση του Ολυμπιακού έδωσε τη δυνατότητα σε ΑΕΚ και Παναθηναϊκό να ελπίζουν για την κατάκτηση του τίτλου. Για να μην παρεξηγηθώ, το ενδιαιφέρον εστιάζεται μόνο στο αμφιρίπτο της μάχης για την κατάκτηση του τίτλου, αφενός γιατί πίσω από τις τρεις αυτές ομάδες υπάρχει το χάος και αφετέρου γιατί το θέαμα που προσφέρουν οι ομάδες είναι από απαράδεκτο έως ανύπαρκτο.

Πριν την έναρξη του πρωταθλήματος, η πρόβλεψη της στήλης ήταν ότι ο Ολυμπιακός ήταν το πρώτο φαβορί για τον τίτλο. Η πρόβλεψη αυτή στηριζόταν στο γεγονός ότι ΑΕΚ και Παναθηναϊκός έπρεπε να μοντάρουν καινούργιες ομάδες, χωρίς το έμψυχο υλικό τους να είναι τέτοιο που να μπορεί να υπερέχει σημαντικά από αυτό του Ολυμπιακού, ότι οι ερυθρόλευκοι είχαν έτοιμη ομάδα από την περσινή περίοδο, ενώ έκαναν και μεταγραφές σε θέσεις που είχαν προβλήματα και το κυριότερο επειδή ο Ολυμπιακός έχει στο έμψυχο δυναμικό του παίχτες με προσωπικότητα (Ριβάλντο, Τζόρτζεβιτς) που μπορούν να κάνουν την διαφορά και να ξεκολλήσουν την ομάδα τους στα δύσκολα. Το μεγάλο ερωτηματικό που βάζαμε τότε ήταν αν θα αντέξουν οι μεγάλης ιλικίας παίχτες των ερυθρόλευκων για μια ακόμη χρονιά, κάτι που τις τελευταίες αγωνιστικές βαραίνει καπολιτικά στην άσχημη πρερία του Ολυμπιακού.

Είμαστε στο 1/3 περίπου του πρωταθλήματος και ορισμένοι κακεντρεχείς έχουν ήδη αρχίσει να ρίχνουν στην πιάτσα επιχειρήματα του τύπου: ο Πάπιας έχρισε φαβορί το γαύρο, με μια οπορτουνιστική λογική, σύμ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

φωνα με την οποία αν ο Ολυμπιακός έπαιρνε το πρωτάθλημα θα το έπαιζε αντικειμενικός και θα έκανε σωστή πρόβλεψη, ενώ σε αντίθετη

περίπτωση θα έπειρε μεν έξω στην πρόβλεψή του, κάτι που γίνεται στις περισσότερες των περιπτώσεων, αλλά ταυτόχρονα θα πανηγύριζε που δεν πήραν οι γαύροι το πρωτάθλημα. Η αρχική μου απάντηση είναι ότι με τέτοιου ειδούς επιχειρήματα δε μπορούν να αντιμετωπίσουν τον ογκόλιθο της αθλητικής δημοσιογραφίας που λέγεται κος Πάπιας.

Δεύτερον, ακόμη δεν έχει χάσει ο γαύρος το πρωτάθλημα, αφού ακόμη και σε αυτή τη δύσκολη κατάσταση που βρίσκεται δεν κινδυνεύει να έχει απώλειες από τις μικρομεσαίες ομάδες του πρωταθλήματος, ενώ μια ενδεχομένη αλλαγή προπονητή το πλέον πιθανόν είναι να λειτουργήσει ευεργετικά στη λειτουργία της ομάδας και να της δώσει τις αγωνιστικές και βαθμολογικές ανάσες που χρειάζεται. Τρίτον, όπως όλα δείχνουν, ο τίτλος του πρωταθλήματος θα κριθεί στα ντέρμπτι ανάμεσα σε Ολυμπιακό, ΑΕΚ και Παναθηναϊκό και ως γνωστό στα ντέρμπτι τον πρώτο λόγο έχουν οι ομάδες που διαθέτουν παίκτες με ηγετική προσωπικότητα. Στον τομέα αυτό ο Ολυμπιακός υπερτερεί των αντιπάλων του, αφού διαθέτει στο έμψυχο υλικό του τον Ριβάλντο, ο οποίος μπορεί να κάνει την διαφορά για την ομάδα του ακόμη και αν δε βρίσκεται στην κατάλληλη φυσική και αγωνιστική κατάσταση. Συνοψίζοντας τα παραπάνω επιμένουμε στην άποψη μας ότι ο Ολυμπιακός έχει τον πρώτο λόγο για την κατάκτηση του τίτλου.

✓ Κυβερνητική πρωτοβουλία βρίσκεται σε εξέλιξη για να βρεθεί ο καπιταλιστής που θα αναλάβει τον ΠΑΟΚ. Αυτό ήταν αναμενόμενο αφού το κεφάλαιο ΠΑΟΚ επηρεάζει σημαντικά τα δρώμενα στην πόλη και στο παρελθόν και το ΠΑΣΟΚ είχε παρέμβει για να βρεθεί λύση στο πρόβλημα. Αυτό που είναι καινούργιο στην υπόθεση και αξίζει να σχολιάσουμε είναι ότι η κυβερνητηκή αποφάσισε να εντημέρωσε για την πρωτοβουλία της και τις εξελίξεις γύρω από αυτή τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας και μάλιστα πριν ενημερωθούν οι παράγοντες. Για να δοθεί έμφαση μάλι-

στα στην κυβερνητική πρωτοβουλία, η ενημέρωση έγινε στο υψηλότερο επίπεδο, αυτοπροσώπως από τον υφυπουργό Αθλητισμού Γιώργο Ορφανό. Το συμπέρασμα που βγαίνει από τους χειρισμούς της κυβέρνησης είναι ότι πλέον δεν υπάρχει εμπιστοσύνη στους παράγοντες που ασχολούνται σήμερα με τον ΠΑΟΚ και γι' αυτό το λόγο τους «άδεισσε» και τους έβαλε στο περιθώριο. Σε απλά ελληνικά αυτό σημαίνει ότι η πρόθεση της κυβέρνησης ή η επιθυμία του υποψήφιου αγοραστή είναι -αν προκύψει διαδοχή κατάσταση στη διοίκηση Γούμανενού- διοιστοί αυτοί οι ανιδιοτελείς εργάτες την οικογένειας του ΠΑΟΚ να πάνε στην πόλη τους. Αν μάλιστα ισχύουν τα δύσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας, ότι οι υποψήφιοι αγοραστές είναι οι Βαγγέλης Μυτιληναίος (Θεσσαλονικιός) και Δημήτρης Κοπελούζος (Αθηναϊός), θα μπορούσαμε να πούμε ότι μάλλον επιθυμία του αγοραστή είναι να ξεμπερδέψει με τους παλιούς παράγοντες του ΠΑΟΚ.

Ο Μυτιληναίος, έχοντας εμπλακεί στο παρελθόν με τον Ηρακλή, δε θα ήθελε να έχει συνεργάτες του ανθρώπους που στην πρώτη στραβή θα του τραβήξουν το χαλί κάτω από τα πόδια. Ο Κοπελούζος δραστηριοποιείται κυρίως στην Αθήνα και δεν γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα στη Θεσσαλονίκη. Για το λόγο αυτό θα ήθελε η διοίκηση του ΠΑΟΚ να αποτελείται από ανθρώπους της απόλυτης εμπιστοσύνης του, χωρίς να κινδυνεύει να δημιουργηθεί παράκεντρο εξουσίας από τους τοπικούς παράγοντες. Ανεξάρτητα όμως από τους λόγους που έχουν ο Ορφανός ή οι υποψήφιοι αγοραστές, η δυνατότητα να μπουν στο περιθώριο οι μέχρι σήμερα παράγοντες του ΠΑΟΚ προέρχεται από το γεγονός ότι για τη συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών της ομάδας είναι ανίκανοι να βρουν λύση. Ο ΠΑΟΚ έχει φτάσει ένα βήμα πριν τη διάλυση, τα οικονομικά προβλήματα είναι τεράστια και οι παράγοντες δε μπορούν να βρουν λύση. Αν λοιπόν τεθεί στους οπαδούς πρόταση σωτηρίας που προϋποθέτει την απομάκρυνση των παραγόντων, θα συνανέσουν χωρίς δεύτερη συζήτηση.

Κλείνοντας το συγκεκριμένο θέμα σε αυτό που πρέπει να σταθούμε είναι ο τρόπος με τον οποίο διαπραγματεύεται η κυβερνητική αποφάσιση να εντημέρωσε για την πρωτοβουλία της και τις εξελίξεις γύρω από αυτή τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας και μάλιστα πριν ενημερωθούν οι παράγοντες. Για να δοθεί έμφαση μάλι-

■ ΚΕΝΛΟΟΥΤΣ Ο άνεμος χορεύει το κριθάρι

Στην Ιρλανδία του 1920, κάτω από την πίεση ενός συνεχώς αναπτυσσόμενου αντάρτικου, η βρετανική διπλωματία, πρέχοντας μερική αυτονομία στη χώρα, πυροδοτεί τον πρώτο εμφύλιο ανάμεσα στην αριστερή και τη δεξιά πτέρυγα του ΙΡΑ. Δυο αδέρφια βρίσκονται αντιμέτωπα στο πλαίσιο αυτής της ιστορικής συγκυρίας.

Ο Κεν Λόουτς καταθέτει τη δική του άποψη στο ιρλανδικό ζήτημα, θίγοντας δύο κυρίως ζητήματα: πρώτον την αγριότητα της βρετανικής κατοχής και δεύτερον τις αντιπαλότητες που αναπτύσσονται μετά από κάθε μεγάλο ή μικρό συμβιβασμό ανάμεσα σε κείνους που αρνούνται να ξεχάσουν τον πρωταρχικό στόχο κι εκείνους που με το πρόσχημα μιας υποτιθέμενης μικρής έστω νίκης πρόθυμα δέχονται να διαιωνιστεί, έστω καλύμμενά, η παλιά τάξη προσγάμων.

Οι περισσότερες ταινίες που γυρίστηκαν με θέμα τον ιρλανδικό απελευθερωτικό αγώνα αισχολήθηκαν με τις αικρότητες της εμφύλιας διαμάχης γέρνοντας την πλάστιγγα υπέρ των «ρεαλιστικών» πολιτικών. Ο Λόουτς θέτει το ζήτημα σε πιο διαχρονική βάση, εκείνη της εξουσίας που εύκολα μεταλλάσσεται και προδίδει. Αν και τα πράγματα δεν είναι ποτέ τόσο απλά, τα εθνικά κινήματα προσφέρονται εύκολα σε τέτοιους ειδους μεταλλάξεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα των ημερών μας η κυβερνητηκή Χαράς στη Παλαιστίνη.

■ ΚΑΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ Οι σημαίες των προγόνων μας

Η μάχη της Ιβοτζίμα στην Ιαπωνία κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου είδωμένη από την πλευρά των Αμερικανών και των Ιαπώνων. Η δεύτερη εκδοχή (αυτή των Ιαπώνων) θα κυκλοφορήσει αργότερα. Δεν μπορέσαμε να δούμε αυτή τη ταινία, όμως κάτι μας λέει, πρώτον ότι δεν είναι τόσο αμερόληπτη η ματιά

ΚΟΝΤΡΑ

«Οι εικόνες στα σχολεία θυμίζουν εξέγερση φυλακισμένων» «αγανακτισμένος» γονιός στον ΑΛΦΑ ΤV, 05/11/06)

Προάστεια: La Haine

Καταδίκη (τελική;) Σαντάμ Χουσεΐν: είπε ο γάιδαρος...

«Ομως δεν θα ξεχάσουμε/ Δεν θα μπορέσουμε να ξεχάσουμε/ Γιατί δεν έχει τέλος μέσα μας εκείνη/ η μακρινή εποχή./ Γιατί οι νεκροί δεν έχουν βρει ακόμα/ τον ύπνο τους./ Γυρίζουν μέσα στις νύχτες μας./ Δεν μιλούν, δεν ζητούν τίποτα, δεν/ τους χρειάζεται τίποτα./ Θέλουν μόνο να βρούμε εμείς και τα/ παιδιά μας/ και τα παιδιά των δικών τους που μεγάλωσαν/ με σκοτεινά παραμύθια κ' αλλόκοτα/ ότι η ζωή τους πλήρωσε τόσο ακριβά/ και προπάντων απόλυτα.» (Θανάσης Κωσταβάρας)

- ◆ «Στις 9 Μαΐου στην Καλλιθέα εθεάθη ένας ψηφιδλιγνος, αρχοντικός γέρος, φορώντας σακάκι, όπου ελαφτώντας σειρές ολόκληρες σοβιετικά μετάλλια. Από το χέρι κροτούσε τον εγγονό του, πεποικικά 10-11 χρόνων, ντυμένο με χακιά στρατιωτικό σακάκι και στρατιωτικό καπέλο αξιωματικού του σοβιετικού στρατού. Για μερικούς η εικόνα φάνταζε κωμική, γραφική, για άλλους προκλητική, ανεπίτρεπτη. Ο γέρος δεν ήθελε ούτε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, ούτε να προκαλέσει. Απλώς, ήταν πολύ γέρος, Πόντιος παλινοστήσας από την πρώην Σοβιετική Ενωση, ο οποίος, εκεί, εκτοπίστηκε και εξορίστηκε, στα πέτρινα και συχνά άδικα χρόνια, τρεις φορές. Ομως, γιόρταζε τη μεγάλη νίκη του σοβιετικού λαού στον πόλεμο, γιατί, παρ' όλα όσα πέρασε και άντεξε, ήταν και το δικό του μεγάλο έπος. Το τελευταίο έπος, που κινηρόδοτησε στον εγγονό του. Απ' αυτή την κληρονομία, η νέα του πατριδαίχει μόνο να κερδίσει» (από άρθρο της Ευγ. Κριτσέφσκαγια στην Αυγή, 28-29/10/06).
- ◆ Αντιφάσεις σ' ένα άρθρο (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 28-29/10/06): «Φωτογραφία του 1956 στην Ουγγαρία από την ένοπλη αντεπανταστή η οποία στηρίχτηκε από τον ιμπεριαλισμό» και «Η όλη αυτή κατάσταση (αυταρέσκεια και έπαρση, λόθι προγραμματισμό, λάθη στην αγροτική πολιτική και με παραβίαση των νόμων είχαν αρνητικό αντίκτυπο στο λαό) αλλά και η καθυστέρηση της επιλυσης των λαθών, δημιουργήσεις μια βαθιά και δικαιολογημένη οργή στα μέλη του κόμματος και σε ένα μεγάλο μέρος του εργαζόμενου λαού». (Το δεύτερο απόσπασμα από το βιβλίο του Γιάνος Κάνταρ «Για μια σοιαλιστική Ουγγαρία», 1996).
- ◆ Οργή, λοιπόν, (ψυχολογικά;) αλλά «αντεπανασταση» πολιτικά...
- ◆ Στο διο φύλο του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ... Η ξεφτίλα!: δη σελίδα «λάβρο» σχόλιο «κατά» του ιδρυμάτος «Σταύρος Νιάρχος»!!!! (για τα λεφτά τα κάνετε ΟΛΑ, ρεεεε!).
- ◆ «Και παρά την καλά «δουλεμένη» αντήληψη ότι πρόκειται μόνο για παιδιά πάρων μεταναστών (νυν Γάλλων πολιτών) από τις γαλλικές αποικίες (που όντως αποτελούν την πλειοψηφία), τα στοιχεία δείχνουν ότι στις περιστέρες αναταραχές το 20% των συμμετεχόντων είχαν «κατάλευκο χρώμα»: Ήταν αυτό που οι Γάλλοι ονομάζουν «gaulois», δηλαδή «αυθεντικοί Γάλλοι», γεγονός που καταρρίπτει τους μόθους περί «θρησκείας, ξένων, βρωμο-αράβων» και άλλα συναφή. Αντίθετα, αναδεικνύει σακώς την ουσία που όλοι σχεδόν οι πολιτικοί ιθύνοντες (συμπεριλαμβανομένων των ηγεσιών των κομμάτων της αριστεράς, όπως το Γαλλικό ΚΚ που ήταν η μοναδική πολιτική δύναμη με παρέμβαση στα γένη, τα οποία, όμως, εγκατέλειψε διαλύοντας τις εκεί οργανώσεις στις αρχές του '90, στο πλαίσιο της «μεταρρύθμισής» του) μεθοδικά προσπάθησαν να αποκρύψουν: Τα ταξικό διακύβευμα των αναταραχών, καθώς πρόκειται για το πλέον περιφρονημένο κομμάτι της γαλλικής εργατικής τάξης» (από το ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 28-29/10/06).
- ◆ «Ηταν και τα εγγενή προβλήματα που ξεκινούσαν από την αιρεσία του όλου εγχειρήματος και την έλλειψη ενός συγκεκριμένου τρόπου λήψης απόφασης» (περιοδικό Ρεζιστένσιας, τεύχος 3, για την «Άλλη Καμπάνια» των Ζαπατιστών). Πάμε στο άγνωστο με βάρκα την επιτίδια...
- ◆ «Στο πλαίσιο, μάλιστα, της διεθνούς κατοχύρωσής του ως πι-

θανού προέδρου, ο Ντανιέλ (Ορτέγα) έχει πικνώσει τις επαφές τους με στελέχη της παγκόσμιας επαναστατικής Αριστεράς, όπως επί παραδείγματι ο, σύντροφός του στη Σοισιαλιστική Διεθνή, Γιώργος Παπανδρέου». Σχόλιο δικό μας: (...!!!!). Και επιπλέον: «...μπροστά στον κίνδυνο ολόκληρη η κρατική εξουσία να περάσει στα χέρια της Δεξιάς, οι Σαντινίστας «έγραψαν» μέρος της στο ονόμα στελέχων του κόμματος αλλά και απλών ανθρώπων. Ο στόχος ήταν η οικονομική (και, κατά συνέπεια, πολιτική) διάσωση του κόμματος και της κρατικής περιουσίας, μπροστά στο διαφανόνευτο σάρωμα που θα έκανε η Δεξιά, ωστόσο μαζί με τον βασιλικό ποτίστηκε και η γλάστρα: το γεγονός ότι με τον τρόπο αυτό ωφελήθηκαν και απλοί ανθρωποί έκρυψε το ότι μια σειρά στελέχη των Σαντινίστας μετατράπηκαν εν μίᾳ νυκτί σε εύπορους επιχειρηματίες, φτάνοντας μάλιστα να κατέχουν σημαντικές πηγές πλούτου, όλες στο όνομά τους» («Σαντινίστας: από την κρίση στην παρακμή», περιοδικό RESISTENCIAS, Οκτώβρης 2006). Η «καμένη γη» ή φάτε-φάτε κι αφού σκάσετε ξαναφάτε! (Γεια σου «παγκόσμια Επαναστατική Αριστερά» με το Γιωργάκη σου...)».

◆ Στην «πάλι των τάξεων» (Νο 19) διαβάσαμε ερωτήματα όπως αν ο αέρας είναι ελληνικός, τα ποτάμια οι θάλασσες και τα σύννεφα (ερωτήματα στους πατριώτες Ελλήνες και τους θρησκευόμενους ορθοδόξους μέχρι και τις ηγεσίες χωρίς εξαίρεση) και θυμηθήκαμε ένα πολύ καλό άρθρο («Το νερό δεν είναι επιτόρρευμα») πληροφοριακό στο πολυαναφερόμενο «RESISTENCIAS» (Δεν είναι κακό-να διαβάσουμε...).

◆ «Στο πλαίσιο, μάλιστα, της διεθνούς κατοχύρωσής του ως πι-

γεμάτη «τραυματισμένους» και «φοβικούς» που δεν αναγνωρίζουν τίποτα και κανέναν. Μια κοινωνία που δεν μαθαίνει από τα σφάλματά της. Μια κοινωνία ιδιωτών, φοιοφορές και γι' αυτό άφιλη και αφιλόξενη για καθετί που περνάνε στην ζεπερνά, που δεν είναι στο μέτρα της. Για καθετί που απειλεί να αποκαλύψει τη φτώχεια της... Αν αυτή είναι η κοινωνία μας και η δημοκρατία της θα είναι αναλόγων «προσόντων»!» (εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ-Ναυπάκτου, 27/10/06).

◆ Ενώ, λοιπόν, πριν τον πρώτο γύρο των δημοτικονομαρχιακών εκλογών η αυτοδιοίκηση ήταν το «διαμάντι» των δηλωσέων τους, μια βδομάδα μετά τα πράγματα αλλάζουν: «Νομαρχιακή ψήφος ή εμφέσως βουλευτική» αναφωτείται ο Γερ. Μοσχονάς στα «Ενθέματα» της ΑΥΓΗΣ, 29-10-06.

◆ «Ο επιχειρηματικός κόσμος πλήρωσε το 70% των φόρων του 2005» κραυγάζει το δισελίδο της ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗΣ. 3-11-06. (Ντάξει, μωρέ, θα τους βοηθήσουμε κι αυτούς...). Φυσικά η «διαπιστωση» αυτή ανήκει στο «Παρατηρητήριο Ανταγωνιστικότητας του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών» (...).

◆ Κι άλλες επενδύσεις 3,1 δισ. ευρώ με 5.360 θέσεις εργασίας («υπολογίζεται ότι θα δημιουργηθούν...») (ΕΞΠΡΕΣ, 3-11-06). Ζήσει Μάρτη μου...

◆ Δράμα στην Αθήνα: προβλήθηκαν οι μικροομάδες του φεστιβάλ της Δράμας στο Τριανόν.

◆ Και γεννήθη Κεντρικό Συμβούλιο Μουσείων (αλλιώς και συ μ....)

◆ Από το σήριαλ της TV στο θέατρο, στο σινεμά και τούμπαλιν (συνθισμένη πορεία ηθοποιών).

◆ Reality (ρε, αλήτη) show.

◆ Sandinista(s) (Σαν την νύστα).

Βασιλής

του σκηνοθέτη και δεύτερον ότι επιχειρείται μια πιο γνήσια έκφραση του αμερικανικού πατριωτισμού μακριά από τη φαλκίδευση της έννοιας αυτής επί των ημερών Μπους. Για ιμπεριαλισμό ούτε λόγος...

■ ΛΑΡΙΤΣΑΡΛΣ

Borat

Oβρετανός τηλεοπτικός κωμικός Σάσα Μπάρον Κοέν γράφει στο σενάριο αυτής της έξερενης φαρσοκωμωδίας και υποδύεται ένα δημοσιογράφο από το Καζακστάν, που περιοδεύει τις Ηνωμένες Πολιτείες, κάνοντας τηλεοπτικά ρεπορτάζ ενδεικτικά του αμερικανικού τρόπου ζωής.

Έχοντας σαν από μερικές καλές στιγμές και την πληθωρική, άνετη ερμηνεία του Σ. Μπ. Κοέν η ταινία αυτή βασίζεται παρά ταύτα κυρίως στα χοντροκομμένα γκαγκ που θυμίζουν αδερφούς Φορέλι. Και βέβαια, ένας σκεπτόμενος θεατής δε μπορεί να μη σκεφτεί, ότι τα μαθήματα δημοκρατίας που ο Κοέν δίνει στο τριτοκοσμικό, όπως το παρουσιάζει, Καζακστάν και την Αμερική των

Ευαγγελιστών, του Μπους και της Πάμελα Αντερσον, είναι ετεροβαρή.

Η κυβέρνηση του Καζακστάν έσπευσε ανόητα να απαγορεύσει την προβολή της ταινίας. Ομως, βιάστηκε, γιατί έτσι κι αλλιώς κάθε πολίτης αυτής της χώρας θα θιγόταν βλέποντάς την. Οσο για την Αμερική, μπορεί να «χεί τα κακά της, όμως είναι πλούσια, λαμπτερή και αρκετά πολιτισμένη. Εξού και το ντεμπούτο της ταινίας εκεί ήταν από εντυπωσιακό ως ενθουσιώδες. Αυτό σίγουρα δε λέγεται ίσες αποστάσεις.

Paris je t' aime

Σχεδόν είκοσι σκηνοθέτες κάνουν τη δική τους κατάθεση αγάπης για μια μυθική πόλη, το Παρίσι. Ομως, όπως συνήθωσαν σε πεντάλεπτα ταινίες, η ουσία και το πάθος χάνεται στο βωμό της φευγαλέας εικόνας. Το αποτέλεσμα καταλήγει αδιάφορο, με ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως ο Βάλτερ Σάλες, ο Τομ Τίκβερ και ο Αλεξάντερ Πέιν.

Ελένη Σταματίου

</div

■ Εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες θα ασφαλίζονται υποχρεωτικά στον ΟΓΑ

Νέα μαχαιριά στο ΙΚΑ

Οι καπιταλιστές, που απολαμβάνουν πολλά κίνητρα, στο όνομα της περιβόλητης ανάπτυξης και του ανταγωνισμού, κίνητρα που αποφέρουν στα ταμεία τους διεκατομμύρια ευρώ το χρόνο από τον κρατικό προϋπολογισμό και το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, πίεζαν και εξακολουθούν να πιέζουν τις κυβερνήσεις, πράσινες και μπλε, να τους μειώσουν δραστικά τις λεγόμενες εργοδοτικές εισφορές, με το επιχείρημα ότι αυτές αυξάνουν πολύ το κόστος παραγωγής και έτσι μειώνουν τον ανταγωνισμό των ελληνικών προϊόντων και την κερδοφορία τους. Οι πιέσεις των καπιταλιστών, σε συνδυασμό με τη βοήθεια που πρόσφεραν οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, έφεραν αποτελέσματα. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με τις απανωτές νομοθετικές τους παρεμβάσεις μείωσαν τις εργοδοτικές εισφορές και αποψιλώσαν το ΙΚΑ από δεκάδες χιλιάδες αγροτοεργάτες, που τους υποχρέωσαν να ασφαλίζονται στον ΟΓΑ. Οι ρυθμίσεις αυτές, όμως, δεν κρίθηκαν ικανοποιητικές από τους καπιταλιστές και το συνδικάτο τους και συνέχισαν πιέζουν.

Πριν συνεχίσουμε, θεωρούμε απαραίτητο να επαναλάβουμε για μια ακόμη φορά, ότι δε μπορούμε να μιλάμε για εργοδοτικές εισφορές, γιατί αυτές είναι ένα ελάχιστο κομμάτι της υπεραξίας που οι καπιταλιστές κλέβουν από την εργατική τάξη. Πολύ δε περισσότερο δε μπορούμε να μιλάμε για εργατικό κόστος που αυξάνει το κόστος παραγωγής.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2002, με το νόμο 3050 (άρθρο 6 παρ. 4), είχε δώσει στους καπιταλιστές που μεταποιούν «προϊόντα εδάφους, κτηνοτροφίας, αλιείας, δασοπονίας, θηραματοπονίας και παντός ειδούς εκτροφών» και που στις επιχειρήσεις τους απασχολούν μέχρι 30 εργάτες το δικαίωμα να ασφαλίζουν στον ΟΓΑ μέχρι 15 αγροτοεργάτες για τέσσερις μήνες το χρόνο. Το τετράμηνο μπορούσαν να το κατανέμουν κατά το δικούν σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς. Η κυβέρνηση της ΝΔ, με το άρθρο 53 παρ 1 του ασφαλιστικού πολυνομοσχέδιου Τσιτουριδή, έρχεται και κάνει ριζική ανατροπή της διάταξης του ΠΑΣΟΚ προς όφελος των καπιταλιστών, περιλαμβάνοντας όχι μόνο αυτούς που οι επιχειρήσεις τους μεταποιούν προϊόντα, πιπληνοτροφικές επιχειρήσεις, καπνοβιομηχανίες, κλωστοϋφαντουργίες, ιχθυοτροφεία, επιχειρήσεις επεξεργασίας ξύλου, επιχειρήσεις παραγωγής ζωτροφράν κ.λπ. Στην κατηγορία των επιχειρήσεων που τυποποιούν και διακινούν τα

άντα των κλάδων που προαναφέραμε, αλλά και αυτούς που διακινούν και τυποποιούν.

Επιπρόσθετα, καταργεί τους δύο περιορισμούς που περιλαμβάνει η ισχύουσα διάταξη, όσον αφορά το σύνολο των εργατών που απασχολούν οι επιχειρήσεις και όσον αφορά τους αγροτοεργάτες που μπορούν να ασφαλίσουν στον ΟΓΑ, και διευρύνει το χρόνιο απασχόλησης από 4 σε 6 μήνες.

Ας δούμε, όμως, ποιες καπιταλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνονται σ' αυτή τη σκανδαλώδη ρύθμιση.

Ξεκινάμε από τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις μεταποίησης και τυποποίησης και τυποποίησης προϊόντων εδάφους, κτηνοτροφίας, αλιείας, δασοπονίας, θηραματοπονίας και παντός ειδούς εκτροφών. Έχουμε και λέμε: Γαλακτοβιομηχανίες, επιχειρήσεις τυποποίησης λαδιού, επιχειρήσεις παραγωγής τροφίμων που χρησιμοποιούν ως πρώτη ύλη τα παραπάνω προϊόντα, πιπληνοτροφικές επιχειρήσεις, καπνοβιομηχανίες, κλωστοϋφαντουργίες, ιχθυοτροφεία, επιχειρήσεις επεξεργασίας ξύλου, επιχειρήσεις παραγωγής ζωτροφράν κ.λπ. Στην κατηγορία των επιχειρήσεων που τυποποιούν και διακινούν τα

αντίστοιχα προϊόντα έχουμε μεγάλη γκάμα εμπορικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων εισαγωγικού ή εξαγωγικού χαρακτήρα. Ο κατάλογος των εμπορικών επιχειρήσεων είναι μεγάλος, συμπεριλαμβάνοντας και μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ!

Με το λεγόμενο αναπτυξιακό νόμο 3299/2004 η κυβέρνηση της ΝΔ απάλλαξε τους καπιταλιστές από την υποχρέωση να προσλαμβάνουν ένα ορισμένο αριθμό εργατών για να πάρουν χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Με την καινούργια ρύθμιση τους δίνει και το δικαίωμα να ασφαλίζουν στον ΟΓΑ όσους αγροτοεργάτες θέλουν για 6 μήνες.

Τέλος, αναφέρουμε ειδικά την «επένδυση» της Φίλιπ Μόρις απόντοντον Ασπρόπυργο. Η εταιρία αυτή θα τοεπώσει από τον κρατικό προϋπολογισμό 20 εκατ. ευρώ και δεν δεσμεύεται να κρατήσει συγκεκριμένο αριθμό εργατών. Ποιος αμφιβάλλει ότι θα αξιοποιήσει αυτή τη διάταξη για να εξαφαλίζει επιπλέον κέρδη; Ποιος αμφιβάλλει ότι θα προσλαμβάνει συμβασιούχους που θα τους ασφαλίζει στον ΟΓΑ;

■ Και ο Αλογοσκούφης προαναγγέλλει

Αύξηση των ορίων ηλικίας

«Δεν ποτεύω όπι (τα όρια ηλικίας) πρέπει να αλλάξουν στην επόμενη φάση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Άλλα αυτό δεν σημαίνει ότι μπορούμε να λέμε ότι επ' άπειρον τα όρια ηλικίας δεν θα αλλάξουν ποτέ, από την ώρα που σ' όλο τον κόσμο αλλάζουν. Και αυτό είναι η κοινή λογική. Είμαστε ακόμα σε μια φάση που δεν έχουμε προσεγγίσει ικανοποιητικά τα ανώτατα όρια ηλικίας που προβλέπουν οι ασφαλιστικοί νόμοι, δηλαδή τα 65. Υπάρχουν πάρα πολλές κατηγορίες ασφαλισμένων που συνταξιοδοτούνται πολύ νωρίτερα από τα 65. Ας ολοκληρώσουμε λοιπόν αυτή τη φάση και βλέπουμε τα υπόλοιπα, εάν χρειαστεί». Μολονότι οι προεκλογικές ανάγκες των υποχρεώνουν να μετράει τα λόγια του, ο Αλογοσκούφης ανοίγει με τον πιο σαφή και κατηγορηματικό τρόπο το ζήτημα της αύξησης των ορίων ηλικίας, προσδιορίζοντας μάλιστα και τα στάδια του (συνέντευξη στην «Κυριακάτι-

κη Ελευθεροτυπία», 5.11.06).

Πρώτο στάδιο είναι η κατάργηση κάθε θεσμού συνταξιοδότησης πριν τα 65: βαρέα και ανθυγεινά, γνωσίκες με παιδιά, 35 χρόνια δουλειάς κ.λπ. Οταν γίνει αυτό, θα αιολουθήσει το επόμενο στάδιο: η γενική αύξηση των ορίων ηλικίας (μάλλον κατά δυο χρόνια σε πρώτη φάση). «Αυτό είναι κοινή λογική», όπως λέει και ο Αλογοσκούφης. Μόνο που ούτε αυτός ούτε κανένας άλλος δεν έχειγει γιατί αυτή η «κοινή λογική» επιπλέονται μόνο την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και ποτέ τη μείωσή τους. Και πώς γίνεται να είναι «κοινή» μια λογική στην οποία αντιτίθεται η πλειοψηφία του πληθυσμού (οι εργαζόμενοι);

Ο Αλογοσκούφης, εμμέσως πληγείσης, περιέγραψε και το ρόλο του «λογού» που έχει ανατεθεί στην επιτροπή Αναλυτή: «Θα περιμένουμε από την επιτροπή να μας κάνει προτάσεις, οι οποίες δεν θα προσδιορίζονται κατ' ανάγκη από τις θέ-

σεις των κομμάτων. Θα είναι πιο τολμηρές, για να γίνει επιτέλους σε αυτό το τόπο μια συζήτηση ανοικτή». Μ' άλλα λόγια, ο Αναλυτής θα το τραβάει στα άκρα και η κυβέρνηση θα το ισιώνει τόχια, πάντα σε βάρος των εργαζόμενων, βέβαια, με το σολόγκον «υπάρχουν και χειρότερα».

Κατά τα άλλα, σε επίπεδο ΕΕ δίνουν και παίρνουν οι συζητήσεις και οι διεργασίες για την προώθηση μέτρων για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών επιπτώσεων από τη «γήρανση του πληθυσμού» (δηλαδή για την αύξηση των ορίων ηλικίας, για να το λέμε με έντιμες φράσεις). Στο θέμα αναφέρθηκε και ο Αλογοσκούφης επιστρέφοντας από το πρόσφατο Esofin, ενώ διοργανώθηκε και ημερίδα από την «Αναπτυξιακή Σύμπραξη ΕΜΠΕΙΡΙΑ» με τη συμμετοχή του υπουργείου Εργασίας και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιπροπής. Στα θέματα αυτά θα επανέλθουμε, γιατί «φτιάχνουν κλίμα».

Κατά τα άλλα, σε επίπεδο ΕΕ δίνουν και παίρνουν οι συζητήσεις και οι διεργασίες για την προώθηση μέτρων για την αναζητίσει τη διέξιδο της συλλογικότητας, της διεκδίκησης, της αξιοπρέπειας, της περιφέρειας. Βέβαια, αφού κερδοσκοπίσουν για μερικές μέρες και μ' αυτό το ζήτημα, θα κλείσουν το διακόπτη και θα αναζητήσουν άλλο «γκα-γκαν». Θέμα για να γεμίσουν τα δελτία, τα «τοκ σόου», τις στήλες. Και το συγκεκριμένο θέμα θα λυθεί στην αίθουσα κάποιου δικαστηρίου, κατά πάσα πιθανότητα με την αθώωση των δραστών (έστω και λόγω αμφιβολιών).

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τέτοιες συμπεριφορές από εφήβους τους μετατρέπουν αυτόματα και αυτούς σε θύματα (όχι με τη νομική αλλά με την κοινωνική έννοια του όρου). Οταν το ερωτικό παιχνίδι, το τόσο συνθισμένο μεταξύ των εφήβων, μετατρέπεται σε τέτοια αγριότητα, παναπεί ότι η σαπίλα έχει προχωρήσει πολύ περισσότερο απ' όσο μπορούμε να φανταστούμε. Οσο για το ρασισμό, μάλλον δεν πρέπει να τον εντοπίσουμε στο εθνικό αλλά στο κοινωνικό πλαίσιο. Η κοπελίτσα από τη Βουλγαρία δεν ήταν μόνο μετανάστρια. Ήταν κι ένα παιδί χωρίς πατέρα, με μια μάνα αδύναμη να την υπερασπιστεί. Ταυτόχρονα, υπήρχε και ο φθόνος γιατί αυτό το παιδί, που τα Σαββατοκύριακα δούλευε για να τσοντάρει το οικογενειακό εισόδημα, ήταν η καλύτερη μαθήτρια του σχολείου. Είχε δηλαδή όλα τα χαρακτηριστικά του υποψήφιου θύματος. Η προπτική της ατιμωρίσιας ενθάρρυνε την εκδήλωση των πιο ταπεινών ενστίκτων, που έγινε με αγελαίο τρόπο.

